

1991-2016

HENDRIK PIERSON COLLEGE

25
jaar

25 jaar
HPC Zetten

Voorwoord

Harry Grimmius

Het Hendrik Pierson College heeft, net als veel scholen, het adagium: 'De leerling centraal'. Ik denk dat ze dat, na 25 jaar nog steeds in de praktijk brengen. Bij het 25-jarig jubileum is het mijns inziens goed om hier op terug te kijken.

Na een flitsende start in 1991 en een mooie periode van bloei en bruisende activiteiten was de situatie op het HPC rond 2008 zorgelijk. Het aantal nieuwe leerlingen liep terug, onder andere doordat

de school op verschillende punten niet goed 'scoorde'. Zo kwam de school, voor een aantal opleidingen, onder versterkt toezicht van de inspectie te staan.

Door gezamenlijk (directie, onderwijzend en onderwijs-ondersteunend personeel) de handen uit de mouwen te steken, is een ommekeer ten goede gekomen. Want goed onderwijs verzorgen is tenslotte de 'corebusiness' van een school. Alle opleidingen op het HPC hebben vorig jaar van de inspectie weer groen licht gekregen! Een prestatie van formaat. Vaak zie je namelijk dat een school, die op een aantal onderdelen het predicaat zwak krijgt, afglijdt naar zeer zwak.

Het HPC heeft juist de omgekeerde weg gevonden! Met

name door talentenprogramma's te ontwikkelen die aansluiten bij de belangstelling van de leerlingen en ook de ouders, staat de leerling in het middelpunt: Kunst-, Cultuur-, en Sportprofielen; een volledig vernieuwd vmbo Allround4you; Cultuurprofiel-school; WON-school en tenslotte een (weliswaar klein) gymnasium.

.....
'Het HPC is er klaar voor!'

.....
Deze (talent)programma's – en de 'gewone' vakken zoals Nederlands, Engels, wiskunde etc. worden zichtbaar, in de ogen van de ouders en leerlingen in de regio, kwalitatief goed gegeven. Dat is te zien in de forse stijging van het

aantal nieuwe leerlingen in de laatste drie jaren. Ook de doorstroom- en examenresultaten zijn sterk verbeterd. Het HPC heeft dus weer de plek in de regio terug, die het eerder ook had. En daar mogen we best trots op zijn.

In de samenwerking met het primair onderwijs in het algemeen, en de Dr. Lammerts van Buerenschool in het bijzonder, geeft het HPC invulling aan de wens van veel ouders voor thuisnabij onderwijs. Een van de redenen waarom het zo fijn wonen is in Zetten en omgeving! Laten we er met elkaar voor zorgen dat dat de komende decennia zo mag blijven. Het HPC is er klaar voor!

Harry Grimmius
Bestuurder Scholengroep
Over- en Midden-Betuwe

Inleiding

"It takes a village to raise a child"

25 jaar jong en vol ambities. In dit boekwerkje nemen we de lezers mee terug in de tijd, maar kijken we ook vol verwachting naar de toekomst. Bij de start van het HPC gaf de toenmalig rector Cees van de Berg aan dat de fusie noodzakelijk was om goed voortgezet onderwijs voor dit deel van de Betuwe te behouden. En dat is heden ten dage nog steeds het streven: 'Thuis nabij onderwijs' voor alle leerlingen.

In de loop van de 25 jaar hebben ruim 5.000 leerlingen hun opleiding op het HPC mogen volgen. Ik hoop dat zij goede herinneringen hebben overgehouden aan hun middelbare schooltijd. Eigenlijk een geweldige periode in je leven, de groei van kind naar jong volwassene met alle prikkels en hormoonstoten die deze puberale leeftijdsfase met zich meebrengt.

Al bladerend door het boekje zal de lezer opnieuw ervaren dat de school meer dan leren alleen is. De ontwikkeling van de mens wordt gevoed en ondersteund door goede lessen, voorbeeld gedrag van docenten, contacten

met vrienden en vriendinnen, maar ook door allerlei activiteiten van projecten tot excursies op gebied van bijvoorbeeld sport en kunst & cultuur.

Na 25 jaar wil het HPC nog steeds midden in de samenleving staan. Het thema voor het jubileumjaar is dan ook 'It takes a village to raise a child'. De ontwikkeling van kinderen is steeds meer een samenspel van leerlingen, ouders, school en allerlei organisaties op gebied van sport, cultuur maar ook het bedrijfsleven is onderdeel van dit samenspel.

Samenwerken en co-creatie zijn de begrippen voor de komende jaren. Alleen door samen te werken kun je bestaande voorzieningen in stand houden en nieuwe dingen creëren. Met deze gedachte in het achterhoofd geloof ik in een mooie toekomst voor het HPC.

Veel leesplezier

Gijs Beekhuizen
Rector HPC Zetten

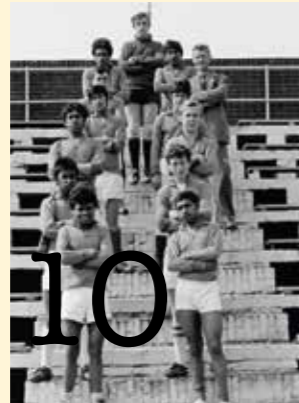
Gijs Beekhuizen

Inhoud

Hoe het begon 01

Rom Strik
Heldring College

Rinus van de Schans
LTS Midden Betuwe/Lingestroom Andelst

14

Intermezzo
Hendrik Pierson

Intermezzo
De nieuwe naam
wordt onthuld

Markeringen 02

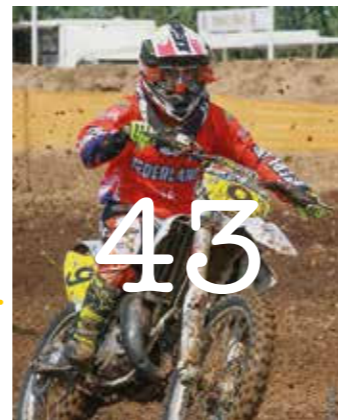
Han Swoboda
De ver-/nieuwbouw in 2002

Trots op onze leerlingen
Marleen Gaasbeek

Kroonprins Willem
Alexander op bezoek
Project Internetgevaars

HPC en sport
Maria van Raalte

HPC en cultuur
Kees Voorbraak

Het HPC, een warm bad

Intermezzo
Aanslagen in Parijs

Het HPC anno 2016 03

56

Onderwijs dat je pakt
Onderwijs voor hoofd, hart en handen

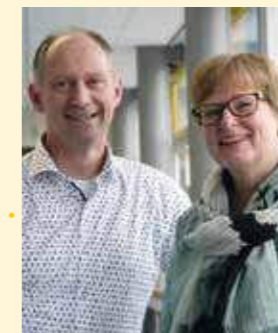
Samenwerking
De koningsspelen

Intermezzo
3D printer voor HPC

Huidige (onderwijs)
ontwikkelingen
Bedrijvig HPC

66

DE STIP OP DE HORIZON 04

74

Midden in de
samenleving

Oud-leerlingen kijken
naar de toekomst
Ronald Wassenburg

Hoe het begon 01

Vanaf 1916 waren er al vormen van voortgezet onderwijs in Zetten. Ieder voor zich te klein, maar samen een levensvatbare onderwijsvoorziening. In dit deel van het jubileumboek blikken we terug op de ontstaansgeschiedenis van het HPC.

1. Een school uit vier verschillende scholen

De politieke wind halverwege de jaren tachtig van de vorige eeuw was er één van schaalvergroting. Er moesten, zeker met de invoering van de basisvorming, brede scholengemeenschappen ontstaan. Hier zouden kinderen veel keuzemogelijkheden hebben en makkelijk van het ene naar het andere niveau kunnen doorstromen. Naast deze filosofie was er ook een economische reden. Ook toen was een woord als efficiëntie, ofwel bezuiniging een toverwoord. Het fusieproces in de toenmalige gemeente Valburg begon in 1985. Al snel vormden de twee LBO-scholen samen

de 'Lingestroom'. Zij kwamen onder hetzelfde bestuur als het Heldringcollege, namelijk de verenging voor CVO 'Midden Betuwe'. Scholen kleiner dan 240 leerlingen zouden hun bestaansrecht verliezen. Daardoor werd de mavo, die eerder om identiteitsredenen had afgehaakt, ook een partner in het fusieproces. En zo ontstond op 1 augustus 1991 het Hendrik Pierson College als een fusieschool uit de vier verschillende scholen, elk met een eigen geschiedenis, maar met een gezamenlijk doel.

Cees van de Berg, de nieuwe rector schreef in de eerste

HP-Courant: *"De afgelopen jaren is er door veel mensen hard gewerkt om het onderwijsaanbod in de streek rond Zetten voor de toekomst te waarborgen. Daartoe bleek een fusie van de scholen De Lingestroom, de Christelijke Mavo en het Helderling College noodzakelijk. De start van het schooljaar 1991 / 1992 betekende definitief dat men op alle niveaus ging samenwerken. Een historisch, maar voor de mees- ten ook een moeilijk moment."*

In totaal vonden 1143 leerlingen op 1 augustus 1991 hun weg naar het HPC. Niet allemaal in één gebouw.

Want naast de locaties aan de Mammoetstraat was er nog de LTS in Andelst en de Christine Hermineschool aan de Steenbeekstraat in Zetten. Het zou tot 2002 duren voordat ook deze wens, één school in één gebouw, in vervulling zou gaan.

Vier HPC-docenten duiken in hun verleden. Ze vertellen hoe zij de start van de gefuseerde scholen tot één HPC hebben beleefd.

2. De start door de ogen van de docent

Rom Strik - Heldring College

Mijn herinnering

Als ik terugkijk naar het Heldring College (HC) dan heb ik het over 1978-1991. Ik bewaar goede herinneringen aan deze periode. Nu ben ik me wel bewust dat de minder leuke zaken (gemakshalve) worden vergeten en de prettige zaken worden uitvergroot, maar ik zal een poging doen om een genuanceerd beeld te geven.

Ik kwam eind augustus het HC binnen en net als het HPC was het een warm bad met leuke collega's. De eerste activiteit was het brugklaskamp. Op de fiets naar de Harskamperdennen. Een geweldige ervaring! Wat een sfeer en 's avonds verschrikkelijk gezellig. Sander van Bleek die de (kamp)keuken bestierde kwam diep in de nacht met zijn fameuze ei-in-het-gat. Eén keer maakten wij het 's nachts zo bont dat kinderen rond drie in de nacht kwamen vragen of wij iets rustiger konden zijn, want zij konden door onze luidruchtigheid niet slapen!

Goede herinneringen bewaar ik aan de collega's en aan het feit dat, met name de rector, ervoor zorgde dat de inwendige mens niks te kort kwam. Leen van Donk en Jan Lubbers bestierden respectievelijk het atheneum en de havo, en de onderbouw was het terrein van Wim de Geus. Ik heb het idee dat overheid en ouders een stuk minder hun stempel drukten op het beleid en de sfeer van de school. Er heerste veel vrijheid die je (deels) naar eigen inzichten kon invullen. Ook mijn beide sectiegenoten, Mari van Rijnsbergen en Wim Nijland hebben veel voor mij betekend. Zij hebben mij de eerste twee jaar goed en kundig begeleid. Dank daarvoor!

En dan de werkweken! Die vonden plaats in de derde week van mei. De sectie geschiedenis heeft jaren achtereen als onderwerp 'Wereldoorlog I' aangeboden. Leerlingen uit 5 atheneum en 4 havo konden hierop intekenen. Met drie (Volkswagen)busjes reden we dan via Diksmuide in West-Vlaanderen langs het loopgravenfront naar Verdun, het hoogtepunt van de week. Geweldige ervaring is dat geweest.

En dan komt de fusie. Ik stond daar enigszins sceptisch tegenover: Wat zou er overblijven van de cultuur van het HC? Maar ik moet zeggen dat de samenvoeging van de scholen de bestaande sfeer en cultuur niet wezenlijk heeft aangetast. Het HPC is voor mij nog steeds een warm bad waarin het goed toeven is. Het beleid is zakelijker geworden, maar dat is een landelijke ontwikkeling, vanuit Den Haag aangestuurd. Kortom de huidige school is een geweldige plek om te werken.

Harry van Roekel - Lingestroom Christine Hermine

Ik was op een haar na vijftwintig jaar oud toen ik mijn diensten beschikbaar stelde aan de dochter van Hendrik Pierson, Christine Hermine. Ik werd in het jaar negentienachtsevenzig haar docent Tekenen / Kunstgeschiedenis. En als jonge docent, die het soms goed lastig had, kwam ik terecht in een warm bad.

Christine Hermine had afscheid genomen van Annet Stoffer en Phiny Jansen en gaf mij als nieuwe kunstdocent alle ruimte. De HBO-opleidingen die ze bezat - waar onder de N XX - bouwden af en ik kreeg als broekie een weldadige erfenis aangereikt. Lokaal 16, het tekenlokaal - helemaal in de hoek van het gebouw, op de bovengang, met uitzicht op het dorp - was ruim voorzien van een grote diversiteit aan materialen, zoals zeefdrukramen met rakels, geprepareerd doek voor olieverf en platen afdruknoleum. Ik kon jarenlang vooruit.

Christine Hermine bezat in die tijd een boeiend onderwijsaanbod. Ja, de N XX opleiding verdween, maar er bleef nog voldoende over om te kunnen zeggen dat zij een uitdagende school was, voor leerlingen en docenten. Christine Hermine had niet alleen lager beroepsonderwijs met de LHNO en de IHNO in de aanbieding, ze beschikte ook over een volwaardige MBO-laag met de Vormingsklas, de INAS, de KVJV en het VHBO, een soort HAVO-top, die goede LBO-leerlingen de mogelijkheid bood te schakelen naar het HBO, en die als enige opleiding in het land twee maal per schooljaar examineerde.

Christine Hermine deed nog niet aan een geformaliseerde entreebegeleiding, maar dat was niet erg, ik werd als nieuwbenoemde docent geweldig opgevangen door een aantal ervaren collega's, waar onder good old Daan Viergever en de rots in de branding: Wiebe Berkhout. Zo ging dat toen, en passend bij de schoolcultuur leerden zij mij vooral naar de leerling te kijken.

Christine Hermine had in die jaren een vrouwelijke directeur in dienst, juffrouw Obbink, een statige dame met het onderwijshart op de goede plaats. Zij woonde alle vergaderingen bij en vooral op rapportvergaderingen speelde zij advocaat van de duivel, zoals zij dat zelf noemde. Ze nam het altijd voor de leerlingen op, vooral voor de zwakkere.

Christine Hermine... ik had haar als dochter van een groots gedachtengoed niet willen missen. Ik ben blij dat zij mij opgevoed heeft in een stijl die ik nog steeds kan gebruiken op de school waar ik nu werk, de school met de naam van haar vader.

Harry van Roekel - Docent Nederlands

Ontwikkel je
zelfstandigheid!

Het beeld voor de school

De beeldhouwer Willem Berkhemer, werkend aan het beeld dat in de tuin van de C.H.S. geplaatst zal worden. Tegenwoordig staat het beeld dat geïnspireerd is op Jesaja 25 vers 7, voor het HPC. De gedachte achter het beeld is 'Het komen uit het donker naar het licht'. De vrouw werpt haar sluier af en ontdekt de wereld. Nu zouden we kunnen zeggen 'Leerlingen van het HPC ontdekken de wereld'.

Rinus van de Schans - LTS Midden Betuwe / Lingestroom Andelst

Mijn LTS

Het was een enorme cultuurshock toen ik begon op de LTS in 1981. Ik kwam van een gymnasium in Eindhoven, met literatuur en taalinzicht, grammatica en schrijfvaardigheid. Dat kon ik allemaal onmiddellijk vergeten. Onderwijs aan de LTS in Andelst was vooral orde houden en opvoeden. Dat laatste soms met maat 48 van Henk Maalderink of de bulderstem van Theo Rutten.

Het was een mannenmaatschappij! In al die jaren hebben er zo'n vijf meisjes op school gezeten, meiden met ballen!

Dat moest wel om je staande te houden tussen al die haantjes met hun gebulk, geroep en geboer. Collega's vertelden dat er zelfs ooit een vrouw heeft lesgegeven, een nogal geparfumeerd exemplaar, die leerlingen en collega's in verwarring bracht door de overvloed aan feromonen die ze in de gangen achterliet. Mijn eerste jaar was vooral overleven. Daarna begon de waardering voor de schijnbare eenvoud, de logische structuur, mijn geweldige collega's, de kameraadschap, ook onder de leerlingen. Tientallen Molukkers zaten op school. Vaak wild behaardost en bezonnebrild. Het was drie jaar na de Molukse treinkapingen. In tafels en muren stond RMS gekrast. Op foto's van het LTS voetbalteam zijn zes van de elf spelers Moluks. Supervoetballers. En vaker wel dan niet prima leerlingen.

Mijn lokaal was het laatste in de gang. Naast mij zat Hans van Deelen, daarnaast Jan Ambaum, Peter Kleinlugtebeld, Theo Peters. En aan de overkant Albert Peterse. Dat is nooit veranderd. We rookten als kettlers, voor de klas. Theo Rutten had grote metalen asbakken op pootjes gemaakt die aan het eind van de dag vol waren. Voor de frisse lucht hadden we grote ramen, kom daar nu nog maar eens om! Het hang- en sluitwerk liet te wensen over, dat wel. Het gebouw was ooit als 'semipermanent' gebouwd, maar had zijn maximale houdbaarheid lang overschreden. Paddenstoelen op de plinten, struiken die onder de ramen naar binnen groeiden, slalommen langs de emmers in de lokalen en in de gangen bij een regenbui.

De leerlingen hadden een kantine, de leraren een soort schaftlokaaltje naast de administratie. Ieder had zijn eigen plek. Het was not done zomaar ergens te gaan zitten, zeker niet op de plek van de directeur! Niemand at nog bakjes sla! De administratie? Dat was het echtpaar Bertus en Philomeen Merkus en Ben Hermsen. Dichtbij, ongevoelig aardig, uitgerust met een geavanceerde elektrische typemachine. Niks Magister nog, cijfers van leerlingen hielden we zelf bij en wij schreven de rapporten. En we kregen koffie in de klaslokalen, netjes gebracht door Gerrit van Holland of Wout Jansen. Oh nostalgia!

Officieel heette de school LTS Midden-Betuwe en het was een Openbare Bijzondere School. Ik had die termen nooit eerder gekoppeld gezien. Openbaar, want iedereen was welkom en het 'bijzondere' zat hem in het feit dat zowel de dominee als de pastoor godsdienst mocht komen geven. Mooie constructie.

Vergaderen hoefde niet. Alles werd onder de lunch geregeld. Als er al vergaderd moest worden, waren we het altijd snel eens. Weinig discussie, gewoon afspreken. Een sectievergadering had ik met mezelf, ik WAS de sectie! Het team was klein, de belangen dezelfde en de kameraadschap groot. Collega's van toen zijn nog steeds persoonlijke vrienden van nu. Maar het verval had al ingezet. Ik geloof niet dat er enig oorzakelijk verband was met mijn komst op school, maar na 1980 kelderde het leerlingenaantal. We verloren de helft. Een fusie was onvermijdelijk. De Christine Hermine School (voor het gemak de 'Huishoudschool', maar zij hadden toen ook VHBO en MBO) was de fusiepartner.

Voor de dames van de Christine Hermine kwam de enorme cultuurshock toen de rauwdouwers van de LTS aanschoven om samen de Lingestroom te vormen. Binnen 5 jaar zou er nog zo'n cultuurshock komen, ditmaal voor de mensen van het Heldring College, toen Lingestroom en HC integreerden tot het Hendrik Pierson College van nu. Een meisje uit het IVBO riep verheugd: "Meneer, meneer, nou zitten we op een college!"

Waar de LTS ooit stond is nu een straat, het Boogstuk. Als ik er langs kom, zie ik nog altijd mijn lokaal.

Rinus van de Schans - Docent Engels

wees actief
in jouw
eigen
leerproces!

Wim van Wilgenburg - Chr. Mavo Zetten

Een 'echte' naam heeft de Mavo nooit gekregen, maar daarom was het feest op 21 mei 1969 er niet minder om. De verhuizing vanuit het statige MULO-gebouw aan de Kerkstraat was toen een feit, waarbij algehele voldoening en trots overheerste. Het nieuwe gebouw, gevestigd aan een nieuwe straat met de zo toepasselijke naam: Mammoetstraat, was een prachtig voorbeeld van een goede samenwerking tussen de plaatselijke architect Van Stralen en aannemer Jansen uit Hemmen.

De voortgezette bestuurssamenstelling liet duidelijk zien dat de christelijke identiteit hoog in 't vaandel stond, want het was en bleef vanzelfsprekend dat de predikant van de Hervormde-Bondsgemeente Zetten/Andelst voorzitter was. Daarnaast werd de identiteit geborgd door de samenstelling van het docententeam, waarbij men streefde naar een stilzwijgende verdeling tussen Hervormd en Gereformeerd, hoewel de eerstgenoemde de richting bepaalden.

De directeur, de heer Henk de Boer, had een enorm groot hart voor leerlingen en collega's. Daarnaast was hij in staat om, samen met de adjunct, de heer Arnold Schouten, de organisatie van de school op een geordende, heldere, duidelijke manier neer te zetten. Zo verwelkomde hij elke morgen, staand bij de hoofdingang, alle collega's en leerlingen. Werden de vergaderingen minutieus voorbereid, waardoor ze snel en adequaat verliepen. Bovendien was het aantal vergaderingen beperkt. Er was altijd ruimte voor initiatieven en zijn deur stond altijd open!

De identiteit had een duidelijk gezicht. Voor, met name vrouwelijke collega's, golden bepaalde kledingvoorschriften en met betrekking tot klassenavonden, schoolfeesten, werkweken e.d. golden ook duidelijke afspraken. De Chr. Mavo had daardoor uiteraard niet altijd een even positief imago, ook al was dit vaak gestoeld op de bekende vooroordelen. Want ook hier kwamen leerlingen terecht met een achtergrond die niet direct strookte met de identiteit. Maar zij kwamen er al snel achter dat er binnen de school respect was voor iedereen en dat het allemaal toch minder streng was dan verwacht! Bovendien bleek dat de kwaliteit van het onderwijs op hoog niveau stond en dat je er als leerling wel degelijk toe deed. Al met al stond de Christelijke Mavo als een huis en voorzag zij in een duidelijke onderwijsbehoefte, waarbij men de benoemde kritische (voor)oordelen voor lief nam.

Rond de genoemde opening van het nieuwe gebouw was al bekend dat er aan de Mammoetstraat ook een nieuw Atheneum-gebouw zou verrijzen. Zelfs toen werd er ook al nagedacht over een samen optrekken, maar omdat het op dat moment nog niet duidelijk was of er een havo-afdeling zou komen, was er van een mogelijke aansluiting voor mavo-leerlingen geen sprake. Dit was een reden om een vroegtijdige fusie voorlopig te parkeren. Uiteindelijk verrees er bij de burens wel degelijk een Atheneum/Havo-school, het Heldring College. Maar wel gescheiden door een houtwal en met een duidelijk andere identiteit, waardoor de samenwerking marginaal was.

Toen er aan het eind van de tachtiger jaren grote zorgen waren over het voortbestaan van met name het technisch onderwijs in de regio, zijn er door de heer C. van den Berg, rector van het Heldring College initiatieven ontplooid om tot een fusie te komen van alle bestaande middelbare onderwijsvormen. Op deze manier zou het mogelijk zijn om voor de hele regio het bestaande onderwijs te borgen.

Binnen de mavo was de groep voorstanders van de fusie in de minderheid, maar ook hier zag men er uiteindelijk wel de noodzaak van in. De fusiebesprekingen verliepen in goede orde, maar rond de identiteit van de nieuwe school was en bleef er veel discussie. Uiteindelijk bleek dat diverse mavo-collega's zich niet konden vinden in het compromis, zij zijn toen voortijdig naar andere scholen vertrokken.

Heel mooi was het dat bij het zoeken van een nieuwe naam we met elkaar wel duidelijk wilden maken dat 'het zorg hebben voor' dat als een soort aureool rond de naam van Ds. Heldring hangt, zichtbaar moest blijven. Wat is er dan mooier dan de naam van zijn opvolger Hendrik Pierson te omarmen. Niet in het minst omdat hij destijds het gedachtegoed van zijn voorganger, Heldring, voortzette!

Zo kunnen we tot op de dag van vandaag laten zien wat de basis is van onze visie op onderwijs en hoe hierin de leerling-mens de ultieme hoofdrol inneemt.

Wim van Wilgenburg - Managementteam-lid zorg

Henk de Boer,
directeur van de Mavo

Hendrik Pierson

Het HPC is vernoemd naar dominee Hendrik Pierson (1834-1923), de opvolger van O.G. Heldring als stichter en directeur van de Helderlingstichtingen in Zetten. Beide heren zijn belangrijk geweest voor de ontwikkeling van het onderwijs in Zetten.

Hendrik Pierson werd geboren in Amsterdam als zoon van een rijke groothandelaar in glas. Rijkdom was een groot goed en de kinderen Pierson konden gaan studeren. Hendrik werkte als predikant in het Zuid-Hollandse Heineoord en in Den Bosch. Daar is hij zich gaat inzetten voor de ontwikkeling van het christelijk onderwijs.

Op 21 januari 1877 komt Pierson naar Zetten. In het boek 'Reddende Liefde' over de geschiedenis van de Helderlingstichtingen kunnen we lezen dat Pierson: "Geworteld in een diepe geloofsovertuiging en het besef dat men zich niet hoogmoedig moet verbeelden beter te zijn dan degenen die men redden wil." Heeft hij met grote liefde en onuitblusbare

energie zich ingezet voor kwetsbare kinderen, meisjes en vrouwen. Voor Pierson was het duidelijk dat goed onderwijs voor de bewoners van de Helderlingstichtingen een noodzaak was. Daarom werd op zijn initiatief in 1913 de Christine Hermineschool, een vakschool voor vrouwenarbeid, genoemd naar zijn overleden dochter, opgericht. Het schooltje bleek amper levensvatbaar. Onder leiding van de nieuwe directeur van de Helderlingstichtingen, Dr. J. Lammerts van Bueren wordt er op 8 oktober 1916 een herstart met de Christine Hermine School (CHS) gemaakt. En zo ontstaat de oudste voorloper van het huidige HPC.

3. Het eerste uur

3.1 Docenten van het eerste uur

Nou en of

Nou en of, ik herinner mij de fusie van Helderling, Chr. Mavo en Lingestroom nog heel goed. Ik was er erg blij mee. De Lingestroom was eind jaren tachtig namelijk meer dood dan levend en de toenmalige directie wilde de stekker eruit trekken. Gelukkig wist een deel van het Lingestroom-personeel de politiek en de andere onderwijsstromen in Zetten te mobiliseren en kreeg het beroepsonderwijs na een stevige strijd toch toegang tot de fusie. Eén van de voorwaarden was een nieuwe instroom van minstens 35 leerlingen. We trokken daar aan de Steenbeekstraat alles uit de kast en 46 nieuwe leerlingen meldden zich aan. We werden daarmee een serieuze partner in het fusieoverleg. Persoonlijk heb ik nog steeds bewondering voor Cees van de Berg die

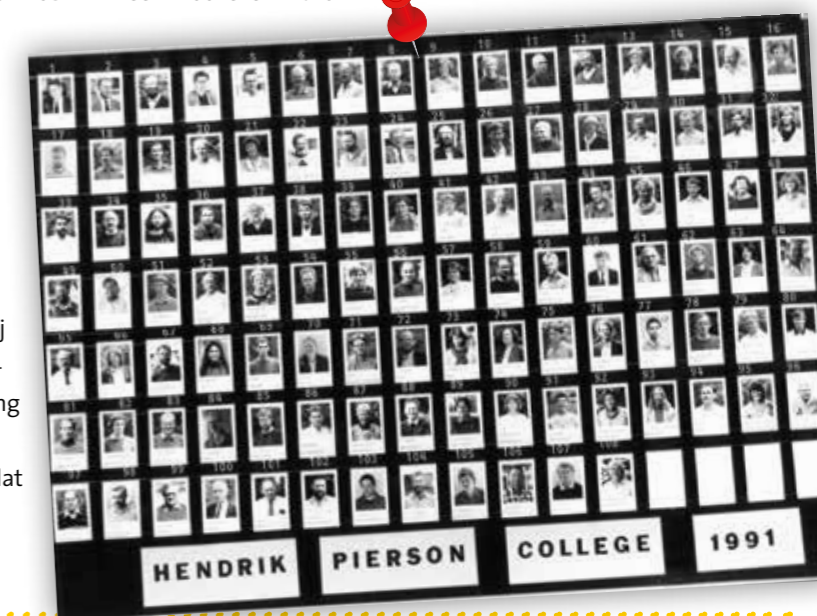
zich als rector van de havo/vwo school sterk maakte voor het beroepsonderwijs. "Die vorm van onderwijs moet in Zetten blijven bestaan, zo zei hij toen". En dat is gelukt.

Nou en of, ik herinner mij nog heel goed dat de bloedgroep beroepsonderwijs, als kleinste poot van de fusie-school, zich vervolgens moest waarmaken - deze was niet voor niets noodlijdend. Helaas kon Rob Groenhof als interim-directeur geen lid van de schoolleiding worden en kwam het dus echt aan op de werkvloer. En zoals dat dan gaat als de wind van de andere kant komt: je kruipt bij elkaar en bouwt eensgezind aan een afdeling die een eigen gezicht moet krijgen. En ook dat lukte.

Nou en of, eind jaren negentig had de beroepsgerichte afdeling het even heel moeilijk, niet omdat het aantal leerlingen IVBO en VBO afnam, nee, juist omdat het toenam. We moeten geen zorgschool worden, zei de toenmalige rector, dat gaat ten koste van de havo/vwo instroom. Gelukkig heeft die mening niet echt gestalte gekregen en werk ik nu op een school, die een mooi evenwicht

heeft gevonden tussen goede zorg bieden en resultaten behalen. De huidige schoolleiding is van mening dat het HPC er is voor elke leerling uit de omgeving en zie: we hebben een beroepsgerichte afdeling die geheel past bij deze tijd. En ze bloeit en groeit.

Harry van Roekel
Docent van het eerste uur

Herinneringen aan de CHS

Na de herfstvakantie van 1978 ben ik begonnen als invaller op de Christine Hermine School (CHS), toen een LHNO, MHNO en HNO school met internaten. 29 lesuren aan de IHNO- en LHNO-leerlingen waarvan het merendeel handarbeid met daarnaast K&O (kinderverzorging en opvoeding) en MABEVO (maatschappelijke en beroepsgerichte voorbereiding).

Dat het van oudsher een leraressen- opleidingschool was, werd me al snel duidelijk toen voor de kerstvakantie de grote schoonmaak werd gehouden. Samen met een collega en een groepje leer-

lingen moesten we in twee dagen een handvaardigheidslokaal schoonmaken. Dit betekende alle gereedschappen zo nodig repareren en schoonmaken, werktafels schuren en soppes, de ramen, luxaflex, radiatoren en vloeren schoonmaken en zorgen dat je inventaris weer klopte in aantallen, want er was een inventarisschrift per lokaal. Dit schrift werd afgegeven op het moment dat je lokaal werd 'afgeproefd' door drie directie leden. Ik kreeg te horen dat het lokaal nog niet helemaal schoon was, want er zat nog vliegenpoep op het stopcontact!

Het Individuele onderwijs is al die jaren een onderdeel gebleven van mijn werk als docent. We spreken nu van Passend Onderwijs maar in de CHS tijd was het passend onderwijs! Ik heb lesgegeven aan de 'special': een groepje van zes leerlingen uit alle jaarlagen die echt gebaat waren met individueel onderwijs. Er was in het vierde jaar ook een stageklas. Deze leerlingen leerden in de ochtend op hun stageadres en kwamen 's middags naar school.

Het volgende schooljaar kon ik blijven, omdat er toen gestart werd met het KMBO (Kort Middelbaar Beroeps

Onderwijs) vergelijkbaar met nu niveau 1 van het mbo. Het KMBO was in samenwerking met Veenendaal/Ede opgezet. Uiteindelijk resulteerde vele jaren later deze samenwerking er dan ook in dat het hele mbo-gedeelte naar Ede (A12) moest verhuizen.

Door bijscholing en studie heb ik naast de IHNO/LHNO klassen ook lesuren gekregen binnen de KV-JV (later AW, Agogisch Werk). Een 'bruisende' tijd: werkweken, musicals, toneel- en zangavonden kregen vaste grond in de CHS-cultuur. Daarnaast denk ik aan de 'nabetrachting' bij collega Viergever, de paal in de Aula, de vrijdagmiddagen bij het Halt, het lied: Zetten oh Zetten..., de vele (afscheids)feestjes in het Witte Huis. En MO als de 'Heintje Davids' of de 'Zangeres Zonder Baan'... Dit ging over in de tijd dat de fusie

met de LTS zijn gestalte kreeg en wij als Lingestroom gezamenlijk verder gingen.

Doordat het mbo naar Ede vertrok, leek er in de ogen van de toenmalige directie van de Lingestroom geen bestaansrecht meer te zijn voor het VBO-onderwijs in Zetten. Een klap voor leerlingen, ouders en het docententeam. Er werd in korte tijd dan ook flink gesproken en gelobbyd in Zetten en omstreken door onze MR en het team om het VBO-onderwijs wel te laten bestaan. De toenmalige burgemeester en de rector van het HC zagen, gelukkig, het belang van het Voorbereidend Beroeps Onderwijs nog wel en misschien heeft dit gegeven de fusie tot het HPC wel versneld. En kijk hoe groot de vmbo-poot nu (2016) is!

Monique Oostrik
Docent van het eerste uur

Leren doe je samen!

Een 'bruisende' tijd: werkweken, musicals, toneel- en zangavonden kregen vaste grond in de CHS-cultuur. Daarnaast denk ik aan de 'nabetrachting' bij collega Viergever, de paal in de Aula, de vrijdagmiddagen bij het Halt, het lied: Zetten oh Zetten..., de vele (afscheids)feestjes in het Witte Huis. En MO als de 'Heintje Davids' of de 'Zangeres Zonder Baan'...

Interview

.....
 'De rode draad is 'het hek'
 tussen de voormalige
 fusiepartners, het
 Heldring College en de
 Christelijke Mavo.'

.....
 'Het letterlijke hek
 verdween in 1991. Van
 een figuurlijk hek is al
 lang geen sprake meer.'

3.2 Leerling van het eerste uur

Het hek

Willeke de Wit, Mirjam Wierbos en Margreet Broenland zijn alle drie docenten op het HPC. Alle drie hebben zij als leerling de fusie op hun eigen manier beleefd. De rode draad door hun verhalen is 'het hek' tussen de voormalige fusiepartners, het Heldring College en de Christelijke Mavo.

Alle drie weten ze nog wel dat er gestemd mocht worden over een naam voor de gefuseerde school. Mirjam vond de nieuwe naam maar niets. Heldring College klonk veel 'lichter' dan Hendrik Pierson College. Willeke deed eindexamen mavo net vóór de fusie en ging havo doen op het Hendrik Pierson College. Ze hoefde dus niet meer om het hek heen naar een andere school. Mirjam heeft klas 1 doorlopen op het Heldring College en ging naar klas 2 op het Hendrik Pierson College en Margreet maakte als eerste-klasser mee dat de introductie ook in het voormalige mavogebouw plaatsvond en dat vond ze maar raar.

Overigens ging de hele aanloop naar de fusie buiten de leerlingen om. Zolang het hek er stond waren er twee scholen. Dat hek staat symbool voor twee gescheiden, heel verschillende werelden. In het dorp werd er, naar hun gevoel, heel anders aangekeken tegen de twee scholen. Ze lagen naast elkaar, maar de afstand was groot. Niet alleen was de beleving van het geloof anders, maar er was ook een standsverschil.

De mavo was klein, streng, gestructureerd. Het was helder wat er wel en niet mocht, er was discipline en er waren degelijke docenten. Volgens Willeke waren er ook voordelen. Iedereen kende elkaar, de school voelde heel vertrouwd omdat hij aansloot bij de leefwereld thuis en ondanks de hiërarchie, kon je een heel persoonlijke band opbouwen met sommige docenten.

Op het Heldring College was de structuur veel losser. Het leek soms alsof de docenten maar wat deden. Voor Mirjam betekende de school een verrijking, omdat hij juist niet aansloot bij thuis. Er werd verteld over politiek en cultuur. Docenten gingen met leerlingen in gesprek, er werd gevraagd naar meningen over allerlei zaken en er werd gediscussieerd. Voor Willeke was de havo, achteraf

gezien, een mooie overgang tussen de middelbare schooltijd en de studiejaren daarna. Ze wist al op de basisschool dat ze docent wilde worden en keek op de mavo en havo kritisch naar hoe er gedoceerd werd.

Toen het hek was neergehaald bleef het cultuurverschil nog een tijdje merkbaar. Een aantal mavo-docenten was vertrokken, anderen vertrokken na een tijdje alsnog. Weer anderen vonden het in min of meerdere mate moeilijk maar bleven verbonden aan het HPC en vonden hun eigen weg. Een enkeling was juist blij met de meer ongedwongen sfeer, wat zich o.a. uitte in het niet meer hoeven dragen van rokken door vrouwelijke docenten. Sommige ex-Heldringdocenten vonden de fusie maar niets en vroegen de leerlingen naar hun mening, waarbij het duidelijk was dat zij het verlies van de 'Heldring-geest' maar niets vonden. Het maakte nog een tijdje uit of je les kreeg van een docent van het voormalige Heldring College of van de voormalige mavo.

Volgens de docenten Willeke en Mirjam is het HPC van 2016 een goede mix geworden. Niet ongestructureerd, niet teveel in een keurslijf, maar daar mooi tussenin. Het letterlijke hek verdween in 1991. Van een figuurlijk hek is al lang geen sprake meer.

Hanneke Ockhuizen
 Docent maatschappijleer

Margreet Broenland, Willeke de Wit, Mirjam Wierbos

Maak bewuste keuzes!

Interview

3.3 Bestuurslid van het eerste uur

In mijn beleving was de periode van meer dan 10 jaar, waarin ik het bestuur van het HPC mocht voorzitten, nogal hectisch. Aanvankelijk was er een sterke neiging tot consolideren. Immers, kort na de grootschalige fusie moesten de cultuurverschillen tussen de fusiescholen weggepoetst worden. Voor dat proces bestond een grote loyaliteit en rector Cees van den Berg gaf daar koersvast en bezielend leiding aan. Divers onderwijs op korte afstand van de doelgroep en gericht op de leerling was het parool.

Maar de omgevingsfactoren veranderden. Niet langer kwam er een blanco cheque uit Den Haag. Een school moest ondernemen, de financiën werden gebaseerd op middelsommen en niet op werkelijke kosten en de leerlingaantallen werden misschien wel te klein voor een zelfstandig voortbestaan. Bovendien was nieuwbouw heel erg hard nodig, terwijl Den Haag de financiering van nieuwbouw decentraliseerde en de gemeente Valburg daar nog niet klaar voor was. De leiding van de school deed zijn uiterste best, vooral vanuit een groot hart voor onderwijs en de leerling, maar Langzaamaan werden andere kwaliteiten vereist, schoot de managementcultuur te kort en begon de inspectie kritischer te worden. Het bestuur, tot dan toe vooral volgzaam en ondersteunend, begon te morren en te rebelleren. Maar het kwam goed, er kwam nieuw elan met nieuwe vormen van onderwijs en het HPC is gelukkig zichzelf gebleven.

Over het proces van de nieuwbouw, en vooral de financiering daarvan, kan gemakkelijk een trilogie geschreven worden. De aanbestedingsprocedure verliep nog voorbeeldig, maar de praktijk van gemeentepolitiek en –beleid bleek weerbarstig. Uiteindelijk kreeg HPC een mooi gebouw, maar bleek het gehak heel veel spaanders opgeleverd te hebben, zij het vooral ten dele van anderen. In de nasleep leverde wederom een fusie, dit maal een fusie van gemeenten extra ruis op.

In korte tijd werd er gebouwd, gefuseerd, enkele malen van rector gewisseld, de vereniging voor voortgezet christelijk onderwijs Midden-Betuwe opgeheven en een aantal taken overgenomen door een bovenscholse organisatie. Ik was er bij, heb een paar butsen opgelopen, maar heb heel veel geleerd, vooral over mezelf.

Paul Struik
Bestuurslid van het eerste uur

‘Over het proces van de nieuwbouw, en vooral de financiering daarvan, kan gemakkelijk een trilogie geschreven worden.’

De nieuwe naam wordt onthuld

De letters van het Hendrik Pierson College worden met een helikopter gebracht.

Markeringen 02

In 25 jaar HPC is er veel gebeurd. Hoogtepunten en dieptepunten wisselen elkaar af. In dit deel van het jubileumboek blikken we terug in de tijd door een aantal markeringsmomenten te beschrijven.

4. Het gebouw

4.1 De bouwontwikkelingen

De in 1991 nieuw gevormde brede school het HPC zou tot 2002 moeten wachten voordat alle leerlingen in één gebouw gehuisvest zouden worden. Omdat de school naar de moderne eisen te klein werd, is er in 2010 nog een mooie aanbouw gerealiseerd. Tot slot is er in 2012 een grote sporthal op het HPC-terrein gerealiseerd.

“I never promise you a rosegarden” (in die jaren zeer populair boek van Hannah Green): schreef ik in een van mijn eerste boodschappen aan het personeel, omdat niet alle wensen van het personeel voor een nieuw gebouw vervuld zouden kunnen worden.

“I never promise you a rosegarden”

4.2 De ver-/nieuwbouw in 2002

In de ruim twee jaar dat het oude Heldringgebouw en het voormalige mavogebouw werden omgebouwd tot een mooi, nieuw gebouw voor het HPC, dat al jaren uit haar voegen barstte, schreef ik, als lid van de bouwcommissie, een groot aantal zogenaamde Bouwbulletins voor het personeel. De eerste in mei 2000, de laatste in september 2002.

Na vele jaren wachten op toestemming om uit te breiden, kreeg de school de mogelijkheid om met een redelijk budget een stuk nieuwbouw te realiseren tussen de Christelijke mavo en het HC-gebouw en om alle bestaande ruimtes te upgraden. Dat laatste was voor ons een voorwaarde geweest, omdat het anders een vlag op een modderschuit zou worden. In de praktijk hield dat in dat tijdens het schooljaar steeds weer in een ander deel van de school een grote vernieuwing/verbouwing plaatsvond.

Logistiek was dat een grote uitdaging voor de bouwcommissie die bestond uit Horst Fonteijn (financiën), ondergetekende (personeel/onderwijs/logistiek) en twee externen, een architect en een man van de Nuon voor de installaties. Wij hadden onze werkplek gekozen op de enige plek in de school die niet vernieuwd zou worden: de voormalige soos. Hier werden de wanden bekleed met bouwtekeningen, planningen en schema's.

Daar alles vernieuwd zou worden, gingen we als bouwcommissie eerst verkennen wat er qua meubilair voor lokalen, aula en kantoren op de markt was en wat er door de bouwer al eerder gebouwd was. We deden allerlei ideeën op, die later van pas kwamen. Een belangrijk discussiepunt werd bij de schoolleiding (o.l.v. Gerrit van de Merwe) neergelegd, namelijk of de school werd ingedeeld naar schooltype (waar ik voorstander van was) of naar departement (groeperen van vakken zoals zaakvakken, moderne vreemde talen, wiskunde). De uitkomst was eenduidig: in departementen. Heden ten dage wordt daar duidelijk weer anders over gedacht.

Daarna is het bouwteam min of meer zelfstandig (zonder veel ruggenspraak) aan het werk gegaan en dat maakte het ook een uitdagend project, waarin wij vrijwel alle beslissingen namen. Inventariseren hoeveel lokalen, ruimtes

en installaties er nodig waren en dat proberen in het ontwerp geperst te krijgen. Het aantal uren overleg met de architecten en daarna met de bouwers was echt gigantisch. Er ging veel tijd in het overleg zitten met alle secties over hun wensen c.q. eisen. Erg veel tijd en energie is er besteed aan de afdelingen Zorg & Welzijn en BO, want aan hun eisen hingen stevige geldplaatjes en we hadden een vast bedrag waaruit alles betaald moest worden. Horst heeft deze enorme mentale last, min of meer jaren alleen gedragen en heeft tot de laatste minuut gepoogd de beste deal voor het HPC eruit te slepen: de onderhandeling gingen zo lang door dat de nieuwe stoelen waar we het eerst naar waren gaan kijken, te laat geleverd werden, maar wel voor een hele scherpe prijs.

De eerste steen wordt gelegd door onderwijs-wethouder Frank van Rooyen

Voor mij waren het jaren van veel extra werk (voordeel: in die tijd kreeg je 20 procent uitbreiding, leuk voor mijn pensioen!) en het schrijven van ruim 20 bouwbulletins en een tiental bouwteamberichten voor ouders en leerlingen, waarin ik de voortgang van de bouw besprak, wat er stond te gebeuren, welke vleugel binnenkort ontruimd ging worden en welke collega's waar tijdelijk naar toe zouden verhuizen. Iedereen deed wat wij hen vroegen, mede doordat ze wisten dat we met hun wensen zo veel mogelijk rekening hielden. Als iets niet kon, werd dat besproken en werd er naar alternatieven gezocht. Ik bracht voor mijn gevoel minstens de helft van mijn tijd op school door in de kelder.

Door een goede samenwerking met het Onderwijs Ondersteunend Personeel, dat een enorme hoop werk verzet heeft in die tijd (een groot deel van de upgrading werd in eigen beheer gedaan), is het gebouw in september 2002 grotendeels in gebruik genomen en eind november feestelijk officieel geopend. Later bleken er toch een paar zaken (installaties, raamkozijnen) niet goed gegaan te zijn en de oplevering was ook verre van vlekkeloos - de bouwer is niet lang na het opleveren van ons gebouw failliet gegaan - *maar het resultaat mag er wat mij betreft nog steeds zijn.*

Han Swoboda
Docent Engels

4.3 De nieuwbouw in 2010

In september 2010 wordt de tweede grote bouwkundige aanpassing gerealiseerd. Door de groei van de school en de moderne eisen die het onderwijs aan gebouwen stelt, moest er iets gebeuren. Lesgeven in de barakken op het binnenplein was niet meer verantwoord. Opnieuw is het wethouder van Rooyen die het HPC een warm hart toedraagt. Nadat de interim rector Arno Jansen de plaatselijke politiek had overtuigd, kon onder leiding van Ries Euser begonnen worden aan de bouw. Een studiezaal met veel computers, twee multifunctionele lokalen, een natuurkundelokaal met een scienceruimte en zes nieuwe leslokalen was het tastbare resultaat. Omdat de crisis in de bouwwereld had toegeslagen was er aan het einde van het project nog geld over. Nadat er eerst nog een mooi binnenplein gerealiseerd werd, kon er 50.000 euro teruggestort worden op de rekening van de gemeente Overbetuwe.

HPC Zetten nu groter, mooier en moderner

Er zijn bij het Hendrik Pierson College in Zetten maar liefst elf lokalen bijgekomen.
de Betuwe 15/10/10

De Mammoet

4.4 De bouw van sporthal De Mammoet

Al tijdens de voorbereidingen voor de nieuwbouw in 2010 werd er gesproken over extra sportfaciliteiten voor het HPC. Het stijgende leerlingen aantal en het succes van de sportprofielen begon zijn tol te eisen. Tijdens de lessen bewegingsonderwijs moest er steeds meer worden uitgeweken naar andere sportruimten. Ook van de docenten werd op het laatst wel erg veel creativiteit gevraagd. Voor iedereen was het duidelijk, het HPC heeft twee nieuwe sportzalen nodig.

In overleg met de gemeente Overbetuwe werd al snel duidelijk dat een gemeentelijke sporthal op het terrein van het HPC, overdag voor het HPC en in de avonden en weekenden voor de gemeenschap, de oplossing was. In januari 2010, net voor de gemeenteraadsverkiezingen, ging de kogel door de... gemeenteraad. Met dank aan D'66 wethouder Witjes ging op het HPC de vlag uit.

Bijna drie jaar later, op 27 oktober 2012 was de officiële opening. Een prachtige hal van 2000 m2, die op te delen is in drie gelijkwaardige gymzalen, een prachtige tribune voor 250 toeschouwers en een mooie foyer kon door de leerlingen en Zettenaren in gebruik genomen worden.

Respecteer elkaar!

5. Fusie OBC en HPC

5.1 Besturenfusie tussen het Hendrik Pierson College en het Over Betuwe College

In de jaren tachtig van de vorige eeuw was schaalvergroting een sleutelwoord in onderwijsland. Kleine scholen dienden hun krachten te bundelen, diensten samen te voegen met als doel een bestuurlijk en financieel gunstiger beleid te kunnen voeren. In Zetten en omgeving had men nog een ander doel, namelijk het behoud van alle vormen van onderwijs in de regio. Zo ontstond stapsgewijs, vanuit de LTS, Christine Hermine School, de Christelijke Mavo en het Heldring College in 1991 het Hendrik Pierson College.

Maar ook in deze samenstelling bleef in de jaren daarna, de wens leven tot meer financiële armslag. Onder leiding van de toenmalige rector Gerrit van de Merwe ging men op zoek naar fusiepartners. Er werden verkennende gesprekken gevoerd met verschillende scholen en uiteindelijk bleef als mogelijk geschikte partner over het Over Betuwe College met locaties in Bemmelen

Huissen en later ook in Elst. De insteek van het Hendrik Pierson College was heel duidelijk: komen tot een fusie van besturen waaronder twee zelfstandige scholen zouden opereren.

Er dienden wel de nodige hobbels genomen te worden, qua identiteit - OBC rooms-katholiek, HPC protestants-christelijk -, en juridisch.

Het HPC werd bestuurd vanuit een vereniging, het OBC vanuit een stichting. Daarnaast bestond er bij de onderhandelingspartners verschil van inzicht over de mate van samenwerking. Het HPC wil de eigen identiteit bewaren en niet opgaan in een andere, nieuw te vormen school. Na langdurige onderhandelingen wordt op 4 december 2003 de notariële overeenkomst gete-

kend waarbij de twee scholen per 1 januari 2004 onder één bestuur komen te staan.

Ter zelfder tijd vertrekt rector Gerrit van de Merwe en wordt zijn opvolger Mees Hakkenberg benoemd. Er volgt een roerige tijd in de samenwerking tussen de twee scholen met veel onduidelijkheid. Wie heeft de eindverantwoordelijkheid, welke bevoegdheden en uitvoerende taken liggen waar? Het HPC stelt zich strijdbaar op als het gaat om het behoud van haar zelfstandigheid. Na 5 jaar vertrekt ook rector Hakkenberg.

In de interim-periode die daarna volgt, krijgen nieuwe inzichten over de organisatievorm van de samenwerkende scholen gestalte. Er komt een Raad van Toezicht en een College van Bestuur dat leiding

gaat geven aan vijf zelfstandige scholen binnen de Scholengroep Over- en Midden-Betuwe. De bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de directies worden duidelijk vastgelegd. De samenwerking tussen de verschillende diensten wordt beschreven. Deze samenwerkingsvorm heeft duidelijke voordelen: meer power richting overheid, een financieel sterkere positie, meer garantie van werkgelegenheid en behoud van banen.

Op het moment van haar 25 jarig bestaan plukt het HPC de vruchten van een goede en inspirerende samenwerking binnen de scholengroep met veel potentie voor de toekomst.

Marja van Kemenade
Oud-directielid

Scholengroep Over- en Midden-Betuwe

Op het moment van haar 25 jarig bestaan plukt het HPC de vruchten van een goede en inspirerende samenwerking binnen de scholengroep met veel potentie voor de toekomst.

Onderwijs dat je pakt!

Het HPC stelt zich strijdbaar op als het gaat om het behoud van haar zelfstandigheid.

6. Trots op onze leerlingen

6.1 Maarten Baas - havo 1990 - 1995

Een oud-leerling van het Hendrik Pierson College is topdesigner Maarten Baas. Maarten werd oorspronkelijk geboren in Arnsberg (Duitsland). Toen Maarten één jaar oud was verhuisde hij naar Nederland. Van 1990 tot 1995 bracht Maarten zijn puberjaren door op het HPC in Zetten. Na de middelbare school ging Maarten naar de Design Academy in Eindhoven, daar studeerde hij in 2002 af. Maarten werd in 2002 bekend door zijn serie verbrande meubels, Smoke. Deze serie werd internationaal bekend en in 2004 opende Maarten een expositie in New York waarbij hij de 25 meubelstukken (ontwerpen van Rietveld, Gaudi, ect.) tentoonstelde. Na deze serie volgden nog vele andere, spraakmakende series als Clay, Sculpt en Real Time. In 2009 werd Maarten in Miami zelfs uitgeroepen tot 'Designer of the year'.

Maarten was een leerling die beschreven kan worden als 'rebels' en op zijn tijd ook behoorlijk 'tegendraads'. 'Je zou het puberaal kunnen noemen, maar ik geloof niet dat ik me nu, veel volwassener zou gedragen als je me verplicht urenlang naar dingen liet luisteren die me niet interesseren, terwijl ik omringd zou zijn met leuke meisjes die me wel interesseren of jongens die dezelfde interesses met mij delen. Ik werd er vaak uitgestuurd en ik had de zogenaamde zesjesmentaliteit,' aldus Maarten. Verder omschrijft Maarten het HPC als een fijne school met een ruimdenkende sfeer.

Maarten was als puber al gek op de creatieve vakken. Tekenen van Jan Jutte en muziekles van Paul Vlieks staan hem nog bijzonder bij. "Tijdens de les muziek was het leuk om zoveel mogelijk instrumenten te leren bespelen. Tekenen wilde ik graag volgen omdat ik wist dat ik naar de Design Academy wilde, al kan ik nog steeds vrij slecht tekenen.

Van de andere vakken vond ik Nederlands het interessantst. Ik was gemotiveerd om de spellingsregels te leren en dat ging me ook vrij goed af. Tevens deed ik mee aan schooltoneel. Het HPC had vrij veel mogelijkheden om iets creatiefs te ondernemen, dat waardeerde ik."

Maarten heeft een behoorlijk sterk beeld van de diverse docenten waar hij les van kreeg. Menig docent kwam al snel achter zijn frauduleuze handelingen. Een enkele

docent wilde hem voor de moeite nog wel een zesje geven. Maarten kan zich de docent bij wie hij regelmatig op het matje moest komen nog goed herinneren. "Ik moest mezelf melden voor strafwerk. Uit frustratie ging ik met de desbetreffende docent bijna de weddenschap aan: dat ik met een gitaar op Hoog Catharijne meer zou verdienen dan zijn uurtarief. Het was een prachtige tijd, ik heb echt heel veel leuke herinneringen aan deze school."

6.2 Marleen Gaasbeek - vwo 2005 - 2011

Terugdenkend aan het Hendrik Pierson College denk ik aan een brede school, zowel letterlijk als figuurlijk. Het is een typische plattelandsschool, nauwelijks de hoogte in gebouwd, maar een erg wijds gebouw.

Naast een brede school is het HPC in mijn beleving een school die kansen biedt. Zo heb ik de kans gehad veel onvergetelijke reisjes te maken (Weimar, Dresden, Rome, Londen, etc.). Bovendien werd me de kans geboden om mijn toenmalige droom, model zijn, tijdens school na te streven. Vanaf mijn zestiende tot en met mijn achttiende ben ik iedere zomervakantie naar het buitenland gegaan om modellenwerk te doen. En na deze zomervakanties kreeg ik ook tijdens het schooljaar weleens werk aangeboden, in overleg met Helen van Well bepaalde ik of het verstandig was om het werk aan te nemen.

Na geslaagd te zijn ben ik fulltime modellenwerk gaan doen, in steden als Singapore, New York, Kaapstad, Milaan en Parijs. In het begin gaf dit me veel voldoening, maar na een tijdje begon ik het leren toch te missen en ben ik naast mijn werk algemene cultuurwetenschappen aan de Open Universiteit gaan stude-

ren. Ik heb het aan mijn HPC-docenten (bijvoorbeeld meneer Boekwijt, meneer Schaeffer (altijd de vraag of de e of de a eerst komt) en meneer de Vries) te danken dat ik voor deze studie koos, omdat zij de basis legden voor mijn interesse in onderwerpen als kunst, geschiedenis en filosofie.

Aan mijn tijd op het HPC heb ik goede vrienden overgehouden. Ondanks dat iedereen na het HPC zijn eigen weg ging, spreek ik de meesten nog wekelijks. De modewereld was voor mij echter geen plek om hechte vriendschappen op te bouwen. Een belangrijke reden om na drie jaar met modellenwerk te stoppen was dan ook het verlangen me te omgeven met mensen met meer gedeelde interesses. Die dacht ik beter te kunnen vinden in studievrienden. Uiteindelijk ben ik toen via een halfjaar filosofie in Nijmegen uitgekomen bij kunstmatige intelligentie in Utrecht, wat ik nog steeds studeer.

Kortom, wat het Hendrik Pierson College me heeft gebracht - vriendschap, reisjes en de basis voor mijn interesses - heeft de leidraad in mijn verdere leven gevormd.

Marleen Gaasbeek

'Zoals bekend is die transitie uiteindelijk soepel verlopen, en kregen we er een mooiere en meer diverse school voor terug.'

6.3 Tijmen Euser - vwo 1990 - 1996

Terugdenkend aan die tijd kan ik me enkele leraren nog goed herinneren. Zo werden onze aardrijkskundelessen gegeven door de toenmalige rector Cees van den Berg. In één van de eerste lessen had onze klas geen enkele intentie om rustig te worden en er werd volop gekletst. Cees bleef er volkomen rustig onder en liet ons een paar minuten onze gang gaan. Na enige tijd, liep hij langzaam naar een vitrine kast in het lokaal en haalde er een granieten steen uit. Vervolgens liet hij deze doodleuk op de grond vallen, hetgeen zo'n klap veroorzaakte dat de hele klas binnen een halve seconde stil was en de les prompt kon beginnen. Ik heb in mijn verdere tijd op het HC en HPC geen leraar meegemaakt die een klas sneller stil heeft gekregen, alhoewel het gat in de vloer waarschijnlijk nog steeds terug te vinden is.

Onder de leraren van de eerste jaren waren ook de rockstars Frits Robeerst en Henk Dielen, die in hun vrije tijd met hun band the Bolling Stones de pannen van het dak speelden, gelukkig hadden ze op school geen sterallures, en kregen we van hen enthousiaste en goed voorbereide lessen. Naast deze leraren, waren er ook leraren zoals Jan Janssen (Duits) en Rom Strik (geschiedenis), die ons naast de normale lesstof ook verdere belangrijke levenslessen bij probeerden brengen.

Mijn absoluut favoriete vakken in die eerste jaren waren wiskunde, natuurkunde en vooral ook scheikunde. Dat laatste kwam vooral door de extreem motiverende lessen met vele interessante proeven van Peter van Hoof. Hierdoor was ik van plan om scheikunde te gaan studeren en heb ik pas heel laat besloten om toch de natuurkunde richting op te gaan.

Uit het eerste jaar op het Heldring College kan ik me ook nog goed herinneren dat er een hele duidelijke afscheiding was tussen ons en onze burens van de Mavo.. Het was daardoor een aardige shock om te horen dat het Heldring college in 1991 op zou houden te bestaan en samen met de Mavo en VBO school het nieuwe Hendrik Pierson College zou gaan vormen. Zoals bekend is die transitie uiteindelijk soepel verlopen, en kregen we er een mooiere en meer diverse school voor terug.

In de eerste jaren op het HPC kreeg ik wiskunde les van Cor Brouwer, die ons naast een hele goede mathematische basis, ook enthousiasme voor het programmeren met computers bijbracht. In het vwo was Cees van Ginkel onze docent voor wiskunde B. Cees had een aanstekelijke passie voor wiskunde en vaak kregen we na het normale lesuur nog de kans om nog wat extra materiaal met hem te bespreken. Het was veelzeggend

dat vrijwel de hele klas hiervoor vrijwillig haar pauze op wilde offeren.

Voor de enthousiaste leerlingen organiseerde Cees zelfs trips naar wiskundetoernooien en olympiades, waar we ons met teams van andere scholen uit de regio konden meten. In 1994, organiseerde de Universiteit Nijmegen een speciale cursus, 'hogere' wiskunde voor scholieren, en Cees bracht mij en enkele klasgenoten iedere week in zijn auto naar Nijmegen om deze speciale colleges bij te kunnen wonen. Ik kan me nog goed herinneren dat we, toen we op weg naar de cursus de afslag naar Nijmegen een keer gemist hadden, we enkele kilometers over de vluchtstrook achteruit zijn gereden om uiteindelijk de afslag te kunnen nemen en op tijd aan te komen.

Onze natuurkunde docent op het HPC was Bas Hoeben, die erom bekend stond zeer moeilijke tentamens op te geven en de wat zwakkere leerlingen niet altijd met even veel enthousiasme tegemoet te komen. De HPC schoolkrant had in die tijd een vaste rubriek met "uitspraken van Bas Hoeben", die wellicht grappig bedoeld waren, maar niet altijd even grappig over kwamen. Voor de natuurkundig sterkere leerlingen zoals ik, was Bas echter een goede leraar die ons veel uitdagingen en vrijheid gaf, tijdens verschillende experimentele projecten. In ons laatste jaar, bijvoorbeeld, kregen ik en mijn klasgenoten Jasper Sanders en Michiel Joerink de kans om tijdens ons eindproject nieuwe computergekoppelde meetapparatuur te gebruiken, die net door de school was aangeschaft. Na een korte uitleg door technicus Bart Tijssen, gingen we aan de slag met onze meting in het computerlokaal. Na een paar minuten meten, was het signaal echter verdwenen en vroegen wij ons af wat er mis was gegaan met de meting. Door onze levendige discussie, merkten we pas laat dat er een donkere rookpluim uit de ventilator van de

computer kwam, die uiteindelijk het hele computerlokaal vulde. Helaas was ons niet verteld dat onze meetsensor verkeerd om was aangesloten en hierdoor een kortsluiting in de gloednieuwe (en dure) computerkaart kon veroorzaken. Ik kan me nog heel goed herinneren welk advies Bas Hoeben me gaf na dit incident: ik moest vooral theoretische natuurkunde gaan studeren en zeker geen experimentele, want ik zou alles kapot maken.

Eigenwijs als ik ben, heb ik dit studieadvies links laten liggen, en ben ik na mijn vwo-examen aan de Universiteit Twente technische natuurkunde gaan studeren (en heb ik tijdens mijn studie vrijwel geen apparaten meer opgeblazen ...). Tijdens mijn studietijd in Twente raakte ik gefascineerd door materialen die licht kunnen reflecteren en zelfs op kunnen sluiten. Na het afronden van mijn afstudeerproject in 2002, heb ik er daarom voor gekozen om promotieonderzoek op dit gebied te gaan verrichten, dat ik in 2007 af heb gerond. Vervolgens heb ik acht jaar lang in een onderzoeksinstituut in het zuiden van Duitsland gewerkt, aan een speciaal soort glasvezels dat kan worden gebruikt om heel precieze chemische en medische metingen te kunnen verrichten. Sinds 2015, zet ik dit onderzoek voort in mijn eigen onderzoeksgroep aan de Universiteit van Cambridge, waar ik nu zelf ook lesgeef aan studenten. Tijdens deze lessen put ik deels uit mijn eigen ervaringen in de beginjaren van het HPC, bijna 25 jaar geleden.

Tijmen Euser

'Cees bracht mij en enkele klasgenoten iedere week in zijn auto naar Nijmegen om deze speciale colleges bij te kunnen wonen.'

6.4 Tessa Le Conge - havo 2005 - 2010

Van 2005 t/m 2010 heb ik de opleiding havo gevolgd op het Hendrik Pierson College. Het profiel werd E&M, omdat ik al wist dat ik die richting op zou gaan als ik geslaagd zou zijn. Na het HPC ben ik in 2010 direct gestart met de opleiding Communicatie aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. Hier heb ik de super minor Evenementenmanagement gedaan en heb ik stage gelopen bij mijn eigen sportbond, de KNGU (Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie). Ik ben met een acht afgestudeerd bij Top-sport Gelderland en had binnen de vier jaar dus mijn Bachelor, waar ik heel erg trots op ben!

In januari 2016 kreeg ik ineens een bericht via Facebook van de president van Miss Beauty of Gelderland. Hierin stond dat ze op mijn pagina was gekomen en of ik geïnteresseerd was om naar de casting te komen omdat ik een typisch 'missenmeisje' leek. Even later werd ik ook nog gescout in de stad dus dacht ik: dit kan geen toeval zijn! Ik besloot om de kans te grijpen en was met de casting direct door, samen met zestien andere meisjes!

In tegenstelling tot wat veel mensen denken gaat een missverkiezing veel verder dan het uiterlijke plaatje. Je moet altijd representatief zijn, een goed stel hersenen hebben en een beeld hebben van maatschappelijke onderwerpen in de wereld. Buiten dat moet je Engels op een goed niveau zijn, mocht je internationaal

gaan. En bovenal draaide het er voor mij om te laten zien wat je met een goed hart kunt betekenen voor de samenleving. Ik heb drie maanden heel hard getraind. Elke zondag hadden we een trainingsdag en naast een 40-urige werkweek en sport gingen de overige uren in de missverkiezing zitten. Zo heb ik een superleuke actie opgezet voor een goed doel, het Jeugd sportfonds. Ook dat hoort bij een miss zijn.

Na die 3 maanden was de finale, die bestond uit een openingsdans, voorstelronde, bikinironde, galaronde en vragenronde. Zenuwslopend maar zó gaaf! Toen ik aan het eind van de avond tot Miss Beauty of Gelderland 2016 werd uitgeroepen, kon ik alleen maar huilen. Hier had ik zo hard voor gewerkt en ik heb laten zien dat ik over het pakket van Beauty & Brains beschik. Nu mag ik een jaar lang deze prachtige titel dragen en ga ik genieten van al het moois wat op mijn pad komt.

Natuurlijk hoop ik dat dit geweldige avontuur voor mij dan nog niet afgelopen is en dat ik andere landen de Nederlandse cultuur kan laten zien op een internationale verkiezing. Zo zie je maar weer: laat niks je van je dromen weerhouden, werk hard voor wat je wil en blijf vooral jezelf. Dat maakt jou uniek en op die manier kom je op de meest mooie plekken!

Tessa Le Conge

'Laat niks je van je dromen weerhouden, werk hard voor wat je wil en blijf vooral jezelf. Dat maakt jou uniek en op die manier kom je op de meest mooie plekken!'

6.5 Frank Ruinard - havo 2006 - 2011

Op de basisschool kreeg ik het advies om de mavo te gaan volgen. Aangezien ik van kinds af aan al vastomlijnde plannen had om mijn vader op te gaan volgen binnen zijn hoveniersbedrijf, wilde ik toch een poging doen op de havo, met name om een gemakkelijkere doorstroom naar de hbo beroepsopleiding Larenstein te verwezenlijken.

Het HPC heeft me hierin vanaf het begin volledig gesteund. Ik heb het onderwijs en de leerkrachten zeer gewaardeerd, al moet ik eerlijk zeggen dat dat wel grotendeels achteraf was... Bij mijn vervolgopleiding realiseerde ik me namelijk pas echt dat er een goede basis was gelegd door het HPC qua algemene kennis, maar ook op het gebied van presenteren, zelfstandig studeren en het plannen van opdrachten. Dat basisschool de Okkernoot daarin ook een belangrijke rol heeft gespeeld, moet ook gezegd worden.

Bijkomend voordeel bij het HPC vond ik dat het dicht in de buurt was, dus geen onnodige reistijd.

Ik kijk dan ook met een heel goed gevoel terug op mijn HPC-tijd. Het heeft me geholpen te komen waar ik nu met mijn 22ste sta, namelijk met een afgeronde havo en hbo-opleiding én werkzaam binnen ons hoveniersbedrijf, Ruinard Hoveniers.

Huidige en toekomstige leerlingen van het HPC wens ik dan ook graag dezelfde goede ervaringen en een mooie schooltijd toe.

Frank Ruinard

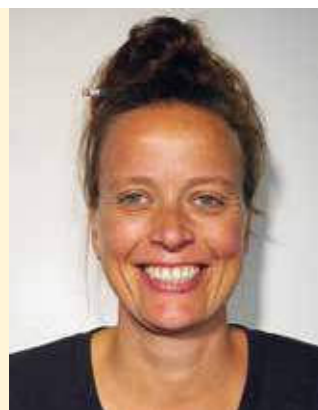

Huidige en toekomstige leerlingen van het HPC wens ik dan ook graag dezelfde goede ervaringen en een mooie schooltijd toe!

verleg je grenzen!

7. Kroonprins Willem Alexander op bezoek

Oktober 2010...de telefoon gaat... "Goedemorgen, u spreekt met ECP-EPN. Van een oud-leerling heb ik jullie naam doorgekregen i.v.m. de lessen die jullie verzorgen rondom internetgebruik/-gevaren. Nu wil ik u vragen of het mogelijk is dat Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Willem Alexander een werkbezoek aan uw school aflegt met betrekking tot deze lessen?" Mijn hoofd kleurt rood, ik kijk om me heen, zit te turen of ik ergens een verborgen camera verstopt zie zitten...Bananasplit...dat kan niet anders. Na enig turen geef ik het op. Dan toch maar de vraag stellen of het serieus is. En dat is het.

Je belandt gelijk in een regelmodus. Eerst Gijs inlichten, dan conceptbrief maken voor de uitnodiging, want Zijne Koninklijke Hoogheid moet nog wel per brief uitgenodigd worden. Deze brief gaat een aantal keer heen en weer naar ECP-EPN voordat zij goedgekeurd wordt. En dan is het afwachten, doet hij het of doet hij het niet?! Binnen een week is er een reactie: "De prins heeft het zeer gewaardeerd... en geeft dan ook woensdag 2 maart 2011 gaarne gevolg aan het verzoek." Jaaaa, hij komt! Na eerst een vreugdedansje gedaan te hebben, beginnen de voorbereidingen. Als eerste moet het programma in elkaar gezet worden. De prins ontvangt graag het programma en schriftelijke informatie rondom dit project. We hebben veel gepuzzeld en gecommuniceerd met vertegenwoordigers van het Koninklijk Huis.

Ondertussen aan tafel voor overleg met Gijs, de particulier secretaris van de prins en de politie. Wat als de prins nu in de file terecht komt en later arriveert? "Mevrouwetje, wij komen nooit te laat." Inwendig moet ik lachen.

Binnen school mag er verder niet over gesproken worden, buiten school overigens ook niet. Phoe, bijna een half jaar bezig zijn

met de voorbereidingen en er niet over mogen praten...slik. Maar het resultaat mag er wezen. Het was fantastisch. Enigszins gespannen loop ik op de ochtend van 2 maart de school binnen. De parkeerplaats is al afgezet. Vier beveiligingsbeambten volgen mij snel, om de school, de route en de omgeving buiten te checken. En dan is het zo ver, de telefoon gaat: "Wij zijn bij de afslag." Daar gaan we...in looppas door de aula richting de ingang. Een aantal leerlingen heeft een tussenuur en merkt dat er toch wel iets bijzonders staat te gebeuren. Ze staan tegen het raam geplakt, gillen het uit en de mobieltjes komen tevoorschijn. Heerlijk.

De ontvangst is op de kamer van Gijs, de pers is daar even bij aanwezig. Na enige tijd moeten zij de kamer verlaten. "Zo, nu kan ik ook aan mijn Zetenaartje beginnen, als er geknoeid wordt staat het in ieder geval niet op de foto." Vervolgens gaan we de lessen in. De kinderen zijn aan

het begin van dat lesuur op de hoogte gebracht en telefoons zijn ingeleverd. De prins bezoekt vier verschillende lessen en spreekt met de leerlingen over onder meer MSN-gebruik, het omgaan met de webcam en het achterlaten van privacygevoelige informatie op het internet. Ook vertelt de prins over zijn eigen internetgedrag. Er ontstaan leuke gesprekken tussen de hem en de leerlingen.

We eindigden wederom in de kamer van Gijs, met een lunch. Buiten op het plein nog steeds gillende meiden. De prins staat vervolgens op, zwaait (waardoor de meiden nog harder gillen en lachen) en zegt: "Het is soms zo makkelijk."

NB: De Prins van Oranje bracht dit bezoek in zijn hoedanigheid van lid van de Raad van Advies van ECP-EPN, het platform voor de informatiesamenleving.

Yvonne Castelijm
Zorgcoördinator

Een aantal leerlingen heeft een tussenuur en merkt dat er toch wel iets bijzonders staat te gebeuren. Ze staan tegen het raam geplakt, gillen het uit en de mobieltjes komen tevoorschijn. Heerlijk!

Twoe chercheurs bezoeken Hendrik Pierson College

*P. van der Meulen
mei 2012*

ZETTEN - Vrijdag 20 april werden de leerlingen van het Hendrik Pierson College verrast met het bezoek van twee chercheurs van het Forensisch Instituut uit Elst. De chercheurs Ricardo Schippers en Auke Hensen kwamen een plaats delict inrichten voor de scienceles van de vwo+klas.

De klassen 1 en 2 zijn begonnen met een CSI-project en hadden al een gastles gehad van Ricardo. Daarin vertelde hij wat zijn werk inhoudt en waar de recherche zoal op moet letten als ze op de plaats delict aankomen. Na 's morgens een compositie tekening gemaakt te hebben van een zeer bekende schoolmedewerker (dit viel nog niet mee!) kregen ze 's middags uitleg op de plaats delict. Aan de hand van vragen, goed kijken, beredeneren, sporen onderzoek (vingerafdrukken, voetsporen en beschadigingen aan raam en deur) werd het verhaal van de moord duidelijk. De leerlingen mochten met de hulp van Ricardo en Auke zelf sporen veiligstellen. Twee uur lang bleven de leerlingen geconcentreerd luisteren en meedoen.

Nu gaan ze zelf aan de slag tijdens de lessen science met het maken van vin-

gerafdrukken, schoenafdrukken gipsen, vezel- en bloedsporenonderzoek, haaronderzoek, isoleren van DNA en het onbekende poeder onderzoeken.

De leerlingen zijn zeer enthousiast over het CSI-project, opgezet door Jacqueline Roozenboom (TOA-HPC) en Ricardo Schippers.

Als ik op 1 oktober 2009 op het HPC kom werken is het eerste wat mij verteld wordt, dat de inspectie eraan komt. De resultaten van de afgelopen jaren vallen tegen en de inspecteurs komen na hun bezoek met het harde oordeel "Het HPC is een zwakke school".

Het HPC heeft van de onderwijsinspectie een slecht oordeel gekregen. De leerlingen zijn gekwetst. „Het gaat er ook om dat je een leuke tijd op school hebt.“

8. Met de inspectie van rood naar groen

Binnen het team heerste ongeloof, dat zagen ze toch verkeerd er gebeuren zoveel goede dingen! De oorzaak lag vooral buiten onszelf. Maar als organisatie in de spiegel kijken en je hardop afvragen of je de goede dingen doet en of je die dan ook nog goed doet, is geen verkeerde vraag.

Al heel snel was er bij iedereen het urgentie besef. "Wij willen niet werken op een zwakke school". De mouwen werden opgestroopt, de teugels naar onszelf werden aangehaald, onze manier van lesgeven kwam ter discussie te staan en er werd veel over onderwijs gepraat. Wat is goed onderwijs? Van de buitenwereld kregen we snel het vertrouwen. Een docent van groep acht van een toeleverende basis-

school vertelde de ouders "ze zijn zo geschrokken, dat gaat alleen maar beter worden"

Zij heeft gelijk gekregen want anderhalf jaar later kwam de lokale krant met dit nieuws. Op de achtergrond werd hard doorgewerkt want bij de inspectie schijnt na één zwaluw de zon nog niet. Terugkijkend op de periode kun je zeggen dat we er alleen maar beter van zijn geworden. De kwaliteit van ons onderwijs is omhoog gegaan, de aanmelding van nieuwe leerlingen is gestegen en uit leerling- en ouderquêtes blijkt een grote tevredenheid.

Gijs Beekhuizen
Rector HPC Zetten

ONDERWIJS School in Zetten is anderhalf jaar na negatieve beoordeling van onderwijsinspectie helemaal terug

HPC scoort geweldig bij eindexamens

Slagingspercentages voortgezet onderwijs, Setruwe 2012	
Baanberoepsgerichte leerweg	Generieke leerweg
Hendrik Pierson College, Zetten: 100%	OBC, Halsoen: 88%
Maarten van Rossum, Arnhem: 82%	Havo
OBC, Halsoen: 95%	Hendrik Pierson College, Zetten: 95%
Kaderberoepsgerichte leerweg	Het Lyceum, Elst: 77%
Hendrik Pierson College, Zetten: 90%	Lorentz Lyceum, Arnhem: 86%
Maarten van Rossum, Arnhem: 78%	OBC, Bunnik: 87%
OBC, Halsoen: 88%	OBC, Elst: 84%
Theoretische leerweg/Mavo	Olympus College, Arnhem: 82%
Hendrik Pierson College, Zetten: 98%	Vwo
Lorentz Lyceum, Arnhem: 85%	Hendrik Pierson College, Zetten: 90%
OBC, Bunnik: 91%	Het Lyceum, Elst: 94%
OBC, Elst: 82%	Lorentz Lyceum, Arnhem: 88%
Olympus College, Arnhem: 90%	OBC, Bunnik: 84%
	Olympus College, Arnhem: 85%

• Middelbare school in Zetten regionaal de beste bij vwo-richtingen en havo.
• Vorig jaar kreeg de school nog een onvoldoende van de onderwijsinspectie.
• Het Lyceum dat onder vuur ligt, is beste bij vwo.

resultaten een positieve boost voor zich opgezet. Intuari vorig jaar kreeg het Hendrik Pierson College (HPC) in Zetten een negatieve beoordeling van de onderwijsinspectie. Eind 2011 ging het Lyceum door de mangel en kreeg de school uit Elst het goedkeuren 'meer zwak'. Nu pakten ze samen de meeste basisscholen als je puur naar slagingspercentages kijkt. HPC scoort goed over de hele breedte. De school is de beste bij de baanberoepsgerichte leerweg, kaderberoepsgerichte leerweg en havo. Op het vwo scoort het gemiddeld en bij de mavo is het HPC gedeeltelijk laatste met het Olympus College in Arnhem. Op geen van de vijf schooltypen ligt het slagingspercentage in Zetten lager dan 90 procent.

Het Lyceum in Elst steekt de show op het vwo. De school laat de concurrentie daar ver achter zich. De havo-afdeling van Het Lyceum scoort juist behoorlijk minder dan de rest.
Een opvallende negatieve uitschieter is de vwo-afdeling van het Lorentz College in Arnhem-Zuid.

Waar die school vorig jaar een slagingspercentage kende van 71 procent, is dat dit jaar gelykwaard naar een historisch laag 66 procent. Op mavo-niveau heeft het Lorentz de hoogste score.
Het Westraam in Elst is meesters leren om cijfers gevraagd, maar die school heeft ze niet verzeukt.

Het Westraam in Elst heeft, onder herhaalde verzoeken, geen cijfers aangeleverd

slagingspercentage

9. HPC en sport

9.1 Kees de Kleijn: Bewegingsonderwijs
 Mart Smeets zei eens in een interview dat sport de belangrijkste bijzaak in het leven is. Over het waarheidsgehalte van deze uitspraak valt natuurlijk te twisten. Neemt niet weg dat sport, en meer in het bijzonder bewegen, een fundamentele uitingsvorm van de mens is. Van grijpen naar begrijpen is hier de onderliggende gedachte. Vanuit deze uitgangspositie heeft het HPC het vak bewegingsonderwijs altijd een warm hart toegedragen. Het was en is een volwaardig vak, niet een vak wat er een beetje bijhangt.

De afgelopen 25 jaar heeft de sport binnen het HPC een enorme vlucht genomen. Aanvankelijk werd er middels hp-uren extra sport aangeboden. Begin 2000 bleek dit succes zo groot dat er naar een verdere verdieping werd gezocht. Deze werd gevonden in het opstarten van specifieke sportklassen. Tegemoet komen aan de wensen van onze leerlingen en niet in de laatste plaats het ontdekken en verder ontwikkelen van talenten op dit terrein, vormde de belangrijkste motivatie voor deze uitbreiding. Het succes bleek groot te zijn. In een mum van tijd was 25% van de HPC-leerlingen een sportklasleerling.

Het een en ander vertaalde zich al snel in een enorme toename van het sportniveau op het HPC.

Het fors in aantal toegenomen uren bewegingsonderwijs schiep al snel een ander probleem. De beschikbare sportruimten bleken verre van toereikend. Na wat politiek gekonkel en diverse plaat-

selijke een-tweetjes werd in 2012 besloten tot de bouw van een nieuwe sporthal.

Het een en ander vertaalde zich al snel in een enorme toename van het sportniveau op het HPC. Vanuit de regio trekt de school allerlei sporttalenten naar zich toe. Op nationale schoolsporttoeren komen deze talenten dan ook regelmatig bovendien. Diverse malen zijn we Nederlands Kampioen minitrampolinespringen geweest. Ook hebben we in het nabije verleden een Nederlands Kampioen veldloop gehad. Tegenwoordig scoren we vooral op de spelgebieden badminton, voetbal, softbal en hockey.

Naast de actieve deelname hebben we in onze HPC-periode tweemaal het Nederlands Kampioenschap minitrampolinespringen voor scholieren mogen organiseren. Een groot festijn waarbij de gehele school op zijn kop stond. Verschillende vaksecties droegen bij aan deze onvergetelijke dagen.

Naast het zelf actief sporten, laten onze leerlingen bijna dagelijks zien dat zij de in de lessen bewegingsonderwijs opgedane ervaringen moeiteloos over kunnen brengen aan leerlingen van het basisonderwijs. Zo verzorgen zij onder toezicht van hun docenten bewegingsonderwijs sportlessen aan diverse basisscholen in onze regio.

Zo blijft het sporten op het HPC bruisend en voortdurend in ontwikkeling. Mogelijkheden te over om van de komende 25 jaar opnieuw een bewegend feest te maken.

Kees de Kleijn
 Docent bewegingsonderwijs

9.2 Sportleerlingen

Maria van Raalte (vmbo)

HPC-leerling Maria van Raalte **cross** vanuit de **Betuwse weilanden de wijde wereld** in Al toen Maria vier jaar was wist ze wat ze wilde; Rijden op net zo'n piepkleine motortje dat ze op de markt zag staan. Samen met haar ouders, die haar wens lieten uitkomen. En zo kwam het dat Maria van Raalte al op haar vijfde door de weilanden scheurde, op haar eigen PIWI.

Vmbo-sport op het HPC
 Inmiddels is Maria in het examenjaar van het vmbo op het HPC aangeland. De ambitieuze jonge vrouw met lange blonde haren heeft haar doelen aangescherpt: "Wat school betreft wil ik gewoon mijn examen halen, zodat ik naar het CIOS in Arnhem kan en daarna MX-trainster kan worden." Ze wil kinderen als zichzelf leren hoe echt goed te crossen. Haar interesse voor schoolvakken lijkt zich dan ook

Wat school betreft wil ik gewoon mijn examen halen, zodat ik naar het CIOS in Arnhem kan en daarna MX-trainster kan worden!

te beperken tot biologie en lichamelijke opvoeding. Wellicht begrijpelijk, als je bedenkt dat ze de balans moet zien te vinden tussen school, familie en sport. Vooral dat laatste vraagt veel. "Ik cross vier keer per week, en heb daarnaast ook nog vier hardloop- én vier fitness trainingen. Samen neemt dat al zo'n 20 uur in de week in beslag. En dan moet ik natuurlijk goed eten en slapen. Ook ben ik veel tijd kwijt aan reizen. Gelukkig kan ik op het HPC in overleg met dhr. Beekhuizen mijn rooster aanpassen op mijn wedstrijden."

Gekwalificeerd voor het EK
 Het is duidelijk waar Maria haar hart aan gegeven heeft: "Nadat ik anderhalf jaar niet

heb kunnen crossen, zou ik in dit eerste jaar na terugkomst wat kunnen snuffelen aan de nieuwe klasse. Ik rijd nu de 250cc viertakt tussen vooral volwassen vrouwen. Dat voelt super goed. Maar dat ik me nu al meteen geëxamineerd heb voor het EK is voor ons allemaal een verrassing!"

Familiesteun vormt de basis
 Maria krijgt veel hulp van vader Maarten en moeder Angélique. Ze geniet van de bemoedigingen van haar jongere broertje en zusje, voor wie ze een voorbeeld wil zijn. Ook is ze content met haar hoofdsponsor, dataspecialist 2dA uit Wijchen; "Mijn vader maakt mijn trainingsschema's en zelfs specifieke trainingstools voor mij, mijn moeder sleutelt zelfs aan de motor als het nodig is en de jongste familieleden zijn bij alle wedstrijden mijn meest trotse en trouwe supporters."

De toekomst

Allereerst gaat ze voor het Nederlands Kampioenschap, dan wil ze Europees kampioen worden om daarna deel te mogen nemen als eerste vrouw aan het Wereld Kampioenschap... voor mannen. Niet eenvoudig?! Och... laten we niet vergeten dat ze al vroeg de jongens achter zich liet!

Laat je uitdagen!

Turner Kas van Weelden (havo 2001 - 2006)

Kas is pas op latere leeftijd begonnen met turnen. Er was geen plek voor jongens bij de plaatselijke turnvereniging. Zijn ouders kochten een trampoline voor hem en ieder vrij uurtje sprong hij schroeven en salto's die hij zichzelf aanleerde. Een keer per jaar was er een NK minitrampolinespringen voor scholieren waar hij aan meedeed. Dit leverde vrijwel altijd medailles op en meestal een eerste plaats. Ook op het HPC waren die kampioenschappen een jaarlijks terugkerend plezier, mede dankzij het enthousiasme van 'Kees (de Kleijn) en Kees (van Ginkel)'. Kas vindt het nog steeds geweldig dat 'een dorpschool als het HPC' niet alleen daaraan meedeed, maar ook veel prijzen in de wacht wist te slepen.

Vanaf z'n 15e ging Kas serieus turnen. Een keer per week trainde hij in Rotterdam en later moest hij enkele keren per week naar Den Bosch voor de trainingen. "Ik wilde het liefst elke dag turnen en zei tegen de trainer: ik wil een EK, WK of Worldcup turnen, dat wil ik."

Door zijn medeturners werd Kas wel eens argwanend bekeken. "Ik was een snotneus die pas een paar jaar serieus met topturnen bezig was en toch al behoorlijk goed was." En goed was hij. In 2008 behaalde Kas de tweede plaats bij het NK turnen op het onderdeel 'vloer' en in 2009 werd hij zelfs eerste op dat onderdeel. Nadat hij werd opgenomen in de Oranjeselectie, veroverde hij in 2010 de Worldcup (vloer) in Maribor, Slovenië en werd hij Nederlands kampioen op het onderdeel 'sprong'. En ook in 2011 werd hij Nederlands kampioen, ditmaal weer op het onderdeel 'vloer'.

HPC-tijd

Kas beschrijft zichzelf als een niet al te serieuze leerling die ervan hield om af en toe lekker gek te doen en regelmatig de grenzen op te zoeken. "Maar wel op een positieve manier. Als mevrouw van den Hombergh zei: "Je moet harder werken, anders val je overboord,

antwoordde ik: nou en ik kan toch zwemmen." Toen hij op het HPC kwam, was hij klein voor zijn leeftijd en dat bleef hij de eerste jaren. Na onderzoek bleek hij Coeliakie (glutenintolerantie) te hebben. Zodra hij glutenvrij ging eten, begon hij onmiddellijk te groeien en haalde hij zijn groeiachterstand van twee jaar in enkele maanden

.....
 "Ik wil over tien jaar ook nog kunnen rennen om de trein te halen."

in. Toen Kas in havo 5 zat, werd hij serieuzer. De focus lag inmiddels al op het turnen. Hij sloot een deal met zijn ouders; als hij zijn havo-diploma zou halen, mocht hij in Den Bosch gaan wonen en zich volledig aan het turnen wijden. Voor Kas was dit een goede stimulans. Hoewel hij naar eigen zeggen een zesjescultuur had, haalde hij zijn diploma met overwegend zevens. "Het behalen van mijn diploma heeft me geleerd dat als ik iets echt wil, ik het ook kan."

Den Bosch

In Den Bosch woonde Kas op kamers. Het enige waarmee hij zich bezig hoefde te houden, was het turnen. Hij trainde twee keer per dag en was continu bezig met de sport, het lichaam en zijn voeding. Na een jaar was het dan ook best prettig om te beginnen met de opleiding 'Leraar lichamelijke opvoeding' aan de Alo in Tilburg. "De studie zorgde ervoor dat er ook weer andere dingen in mijn leven kwamen." Toch was het niet altijd makkelijk. De Alo was niet bepaald ingericht op de combinatie studie en topsport. Kas moest meestal zelf zijn programma samenstellen en daarbij schipperen tussen trainingen, lessen en verplichte activiteiten. Dankzij zijn doorzettingsvermogen haalde hij na ruim zes jaar zijn Alo-diploma.

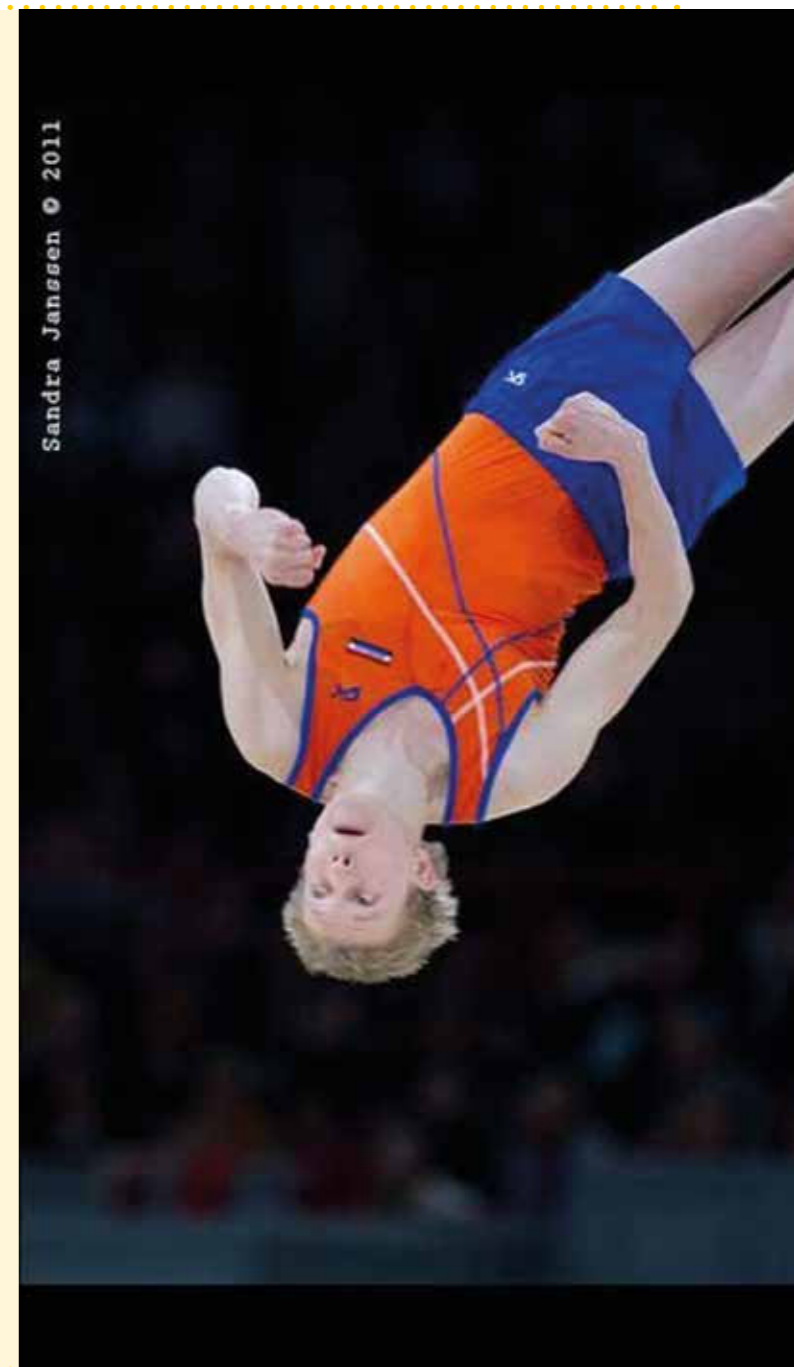
Einde oefening

Een blessure aan beide enkels maakte een eind aan zijn topsportambities. Het begon met pijnnetjes. "Die horen erbij. Maar het is lastig in te schatten wanneer je rust moet nemen en wanneer je weer kunt trainen." Aanvankelijk leverde onderzoek niet veel op maar de pijn – vooral bij landingen – bleef, en werd te erg. Een operatie toonde aan dat er sprake was van een gescheurde pees en botsplinters in de enkel, geen basis om met het topturnen door te gaan. Kas besloot te stoppen. "Ik wil over tien jaar ook nog kunnen rennen om de trein te halen."

Toekomst

Na het besluit om te stoppen en het behalen van zijn Alo-diploma, boekte Kas een enkele reis Gran Canaria. Daar ging hij als barman aan de slag om zijn hoofd leeg te maken en zich te bezinnen op zijn toekomst. Inmiddels is hij teruggekeerd en werkt hij als barman in Nijmegen. "Ik sta op een kruispunt in mijn leven. Ik wil wel weer wat gaan doen maar weet nog niet wat." Kas vindt het leuk om mensen te begeleiden. Hij heeft onder meer topturnmeiden getraind bij een turnvereniging in Nijmegen maar ook jonge mensen begeleid in de horeca. Lesgeven op een basisschool trekt hem ook wel en hij heeft verfrissende ideeën: "Sport op school zou anders gebracht moeten worden. Scholieren zouden bijvoorbeeld eerst een minuut of twintig moeten hardlopen voordat ze met de lessen beginnen." Het begeleiden van jongerenreizen behoort ook tot de mogelijkheden.

Een beetje meer structuur zou wel prettig zijn maar een saaie baan is niets voor hem. Kas mist juist de adrenaline in zijn leven. "Spanning maakt dat ik pas echt functioneer."

10. HPC en cultuur

10.1 HPC als cultuurprofiel-school

Scholen moeten de ruimte nemen en krijgen om zich te profileren en leerlingen moeten kunnen uitblinken in waar ze goed in zijn. Deze basisgedachte voor cultuurprofiel-scholen staat verwoord in de publicatie 'Onderwijs met ambitie' (OCW, juli 2008).

'Leerlingen moeten kunnen uitblinken in waar ze goed in zijn'. Bij een cultuurprofiel-school gaat het niet alleen om toptalenten, juist ook leerlingen met een buitengewone interesse voor kunst en cultuur kunnen er terecht. Als een school kiest voor een cultuurprofiel zal zij moeten aangeven waar zij voor staat en waar de school, vanuit haar ambities, naar toe wil groeien.

Sinds 2015 zijn wij lid van de Vereniging voor Cultuurprofiel-scholen. Vanaf 2010 geeft onze school leerlingen de mogelijkheid om in de onderbouw te kiezen voor een

cultuurprofiel. Dit betekent dat zij in een groot aanbod aan kunstvakken als: tekenen, handvaardigheid, muziek, dans, drama, fotografie/film en kunstoriëntatie les krijgen. Acht uur per week zorgen voor een brede kunstzinnige vorming.

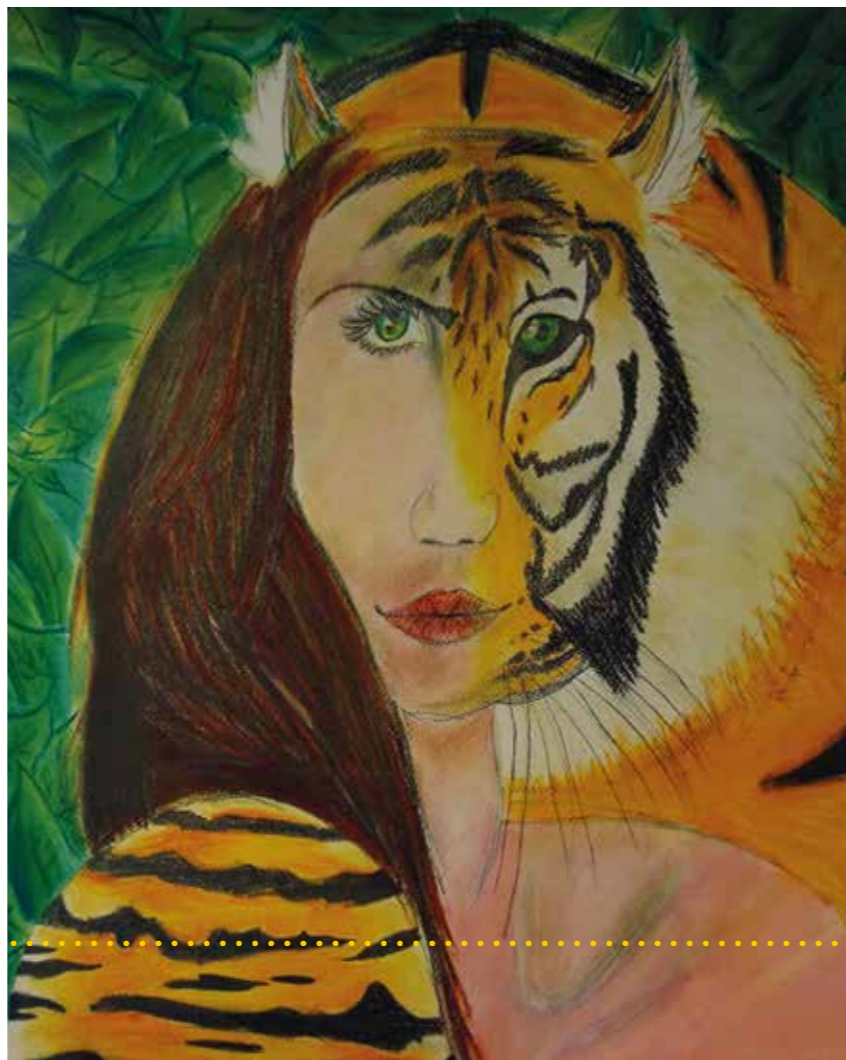
Ieder jaar wordt er een musical opgevoerd en een podiumavond georganiseerd. In februari is er een presentatie van de kunstklassen. Iedere kunstklas heeft vier tot zes excursies, workshops en activiteiten per jaar, die worden voorbereid in de lessen kunstoriëntatie. Verder heeft iedere kunstklas de ver-

antwoordelijkheid voor een tentoonstellingsruimte in een deel van de school. Voor docenten is november de kunstmaand gevuld met lezingen, workshops en een cultureel uitstapje. En op het HPC kunstplein, waar een tekenlokaal, een handvaardigheidslokaal en een filmlokaal aan elkaar grenzen worden discipline overstijgende projecten en opdrachten gedaan. Tot slot staan de bovenbouwweeken naar Rome, Londen, Berlijn en Dresden ook in het teken van kunst en cultuur.

We hechten groot belang aan het bevorderen en verbreden

Presenteer jezelf!

van de culturele belangstelling van onze leerlingen. Zij maken kennis met allerlei vormen van kunst en cultuur door het brede aanbod van activiteiten die de school aanbiedt. Alle leerlingen komen in contact met kunst, cultuur en cultureel erfgoed. Onze school creëert een schoolklimaat dat de culturele ontwikkeling van jongeren stimuleert met een nadruk op samenwerking en ontwikkeling van creativiteit en uitdaging door keuzevrijheid en autonomie. Van Songfestival tot open podium: jaarlijks kunnen de muzikale talenten voor een volle zaal laten zien wat ze kunnen.

Kees Voorbraak
Docent beeldende vorming

'Leerlingen moeten kunnen uitblinken in waar ze goed in zijn.'

Sinds 1996 heeft het HPC de traditie vanuit het Heldring College voor het opvoeren van musicals weer opgepakt. Jarenlang werden er binnen het HC de kerstspelen opgevoerd in de vluchtheuvelkerk. Op een bepaald moment werd deze traditie omgezet in het houden van musicals.

'Ja zuster, Nee zuster'

Tegenwoordig is de musical een fenomeen binnen het HPC waarin veel leerlingen, vanuit alle afdelingen aan mee werken. Naast de spelers en zangers is er ondersteuning van decorbouwers, musici tot hulp bij de catering, posterontwerp en kaartverkoop. Bij de laatste musical 'Ja zuster, Nee zuster' hebben ongeveer 125 leerlingen een bijdrage geleverd.

10.2 HPC-musicals op hoog niveau

Mijn loopbaan op het Heldring College begon in 1987. De school had toentertijd een bloeiende toneelclub met verschillende groepen die regelmatig oefenden en elk jaar minimaal een uitvoering verzorgden. Biologie-collega Maarten Foeken organiseerde dit alles en schreef zelf ook stukken. Omdat veel leerlingen enthousiast waren over het maken van muziek bedacht hij dat er in zijn stukken ook liedjes moesten komen en de tijd voor Kerst leek hem geschikt hiervoor. Zodoende ontstond het kerstspel: een toneelstuk met een beleerende moraal met volop door leerlingen en collega's geschreven liedjes dat in de sfeervolle Vluchtheuvelkerk werd uitgevoerd. Dit alles met het idee dat zoveel mogelijk leerlingen en docenten moesten kunnen meedoen. Kwaliteit was belangrijk, maar niet het hoofdoel.

Begin deze eeuw veranderde dit. Door Joop van den Ende werd de musical in Nederland zeer populair, niet in de minste plaats door de kwaliteit van het gebodene.

Dit leidde er toe dat op het -inmiddels gefuseerde- Hendrik Pierson College, bestaande musicals werden uitgevoerd, met de intentie om dit op een zo hoog mogelijk niveau te doen. Professionals werden ingehuurd voor disciplines waarvoor de school zelf geen ervaren krachten kon leveren en er kwamen audities voor acteurs en muzikanten.

We begonnen met Fame en daarna was geen uitdaging te groot: The Lion King, Belle en het beest, Mama Mia, Notre Dame de Paris, Tarzan en vele andere bekende kaskrakers werden met veel succes en dus ook veel publiek uitgevoerd.

De enthousiaste manier van samenwerken en leren van leerlingen en collega's op dit gebied maakt deze activiteit bijzonder waardevol en is voor mij, en ik denk zeker voor de leerlingen, elke keer weer een feest om mee te maken.

Dit schooljaar 2016-2017, staat de musical Shrek op het programma, een komisch verhaal met orkestrale muziek; weer een enorme uitdaging en waarschijnlijk weer een groot feest voor medewerkers en bezoekers!

Paul Vliets - Docent muziek/decaan

Eerste kerstspel van het HPC 'De Balans' 1991, als voortzetting van een Heldringtraditie.

11. Het HPC, een warm bad

Gesprekken met collega's, oud-collega's, leerlingen en oud-leerlingen leveren nagenoeg hetzelfde beeld op: de school is als een warm bad. En daarom, geachte lezer zet ik hier neer, ietwat ongewoon, de titel van het stuk: 'Het HPC, een warm bad.' Het mag als een voorrecht worden gezien om op deze school te werken of onderwijs te volgen. De vraag die dan gesteld dient te worden is het 'waarom?'. Nou, omdat men tolerant en open met elkaar omgaat, elkaars mening respecteert, leerlingen de ruimte biedt om zichzelf te zijn, ondersteuning geeft aan leerlingen (en docenten) die dat nodig hebben en er een adequate schoolleiding is die aan allen die werkzaam zijn aan school of daar onderwijs volgen, de ruimte geeft om aan het bovenstaande vorm te geven en te realiseren.

Als adept van het Heldring College zie ik een continue lijn, maar als je nagaat dat het HPC naast het genoemde HC ontstaan is uit een samensmelting van nog drie scholen c.q. culturen dan mag met recht gezegd worden dat dit een prestatie van formaat is.

Rectoren

De eerste rector die leiding gaf aan het HPC was Cees van de Berg. Een flamboyante man die borg stond voor een fantastische sfeer die zich vooral openbaarde in de dagelijkse omgang en op feesten en partijen. Begin 2000 toen schaalvergroting nog het toverwoord voor onderwijsverbetering en kostenbeheersing leek, ging het HPC een bestuurlijke fusie met OSB Oost Betuwe aan. Cees van de Berg ging voor die tijd met pensioen en werd opgevolgd door Gerrit van de Merwe. Na een korte periode was het de beurt aan Mees

Hakkenberg. Ook hij verliet voortijdig het HPC.

Na die tijd ging het wat minder met de school. Aanmeldingen liepen terug, op de kwaliteitskaarten uit die tijd kwam de kleur rood voor en bij feesten, verjaardagen en partijen spraken dorpsbewoners uit het voedingsgebied niet altijd even lovend over de school. Werk aan de winkel dus! Als gevolg daarvan hebben we twee interim-managers gehad waarvan vooral de laatste, Arno Janssen, een gouden greep bleek. Hij bleek een aimabel maar vooral een doortastend rector. Hij heeft vooral de verstoorde relaties als gevolg van de fusie met de OBC scholen, hersteld en het financiële plaatje opgepoetst.

Toen zijn klus geklaard was en hij te kennen had gegeven verder te willen gaan als interim-manager, was het tijd om de procedure te starten voor

Bovendien is het HPC sinds een jaar WON-school (WetenschapsOriëntatie Nederland):

de volgende, huidige rector. Dat was in 2009 en de nieuwe man werd Gijs Beekhuizen. In de zeven jaar dat hij leiding geeft onder het motto 'Wij maken van het HPC de beste school van Zetten en wijde omgeving' is het nodige bereikt. De school staat weer op de kaart. Alle afdelingen staan in het groen, de financiële positie van de school is gezond, de aanmeldingen zijn ondanks de demografische krimp goed, en in de regio wordt er weer positief over de school gesproken. De school wil dan ook midden in de samenleving staan. Voorbeelden hiervan zijn de fusie met basisschool Dr. Lammerts van Bueren, actieve deelname aan de Food Valley, en de bedrijfsdagen havo 4 waarbij de havo bovenbouw in contact wordt gebracht met het regionale bedrijfsleven met als doel de leerlingen te interesseren en te motiveren voor een baan en/of carrière in deze sector. Boven-

dien is het HPC sinds een jaar WON-school (WetenschapsOriëntatie Nederland).

Hoogte- en dieptepunten

Onder het motto 'eerst het zuur en dan het zoet' begin ik maar met de dieptepunten. Dat zijn dan vooral de collega's die ons in de afgelopen jaren zijn ontvallen. In willekeurige volgorde noem ik Cees van de Berg, de eerste rector van het HPC, Peter van Hoof, scheikundeleraar en pleitbezorger voor een hoger intellectueel niveau van m.n. het vwo, Gerrit-Jan Klein Rensink, leraar Nederlands. Andy Bloemhard (metaaltechniek), en Theo Peters (wiskunde) en Maaïke de Ru (Frans). Dat geldt ook voor de dood van vier leerlingen; dit heeft een enorme impact gehad.

Hoogtepunten waren het bezoek van de kroonprins aan onze school. Verdere nieuwbouw met onder andere sporthal De Mammoet. De lezing

van Andre Kuypers die de stimulans gaf aan het thema 'ondernemerschap havo'. Ook de uitwisselingsprogramma's met scholen in Duitsland, Roemenië en Rusland heeft de school veelal goed gedaan.

Intenties en toekomstverwachtingen

De intenties die de school heeft, concentreren zich rond een thema en dat is attitudevorming. Cognitieve kennis en vaardigheden zijn belangrijk maar zij ondersteunen en staan in dienst van je eigen ontwikkeling en betrokkenheid bij de samenleving om, en de omgeving waarin je leeft. Dit laat zich onder meer vertalen in duurzaamheid, burgerschap, gezonde leefstijl en identiteit.

Dit bekt aardig maar hoe kun je dat bereiken? Door nog intensiever samen te werken met onze omgeving dan voorheen. Door de betrokkenheid van ouders t.a.v. koers en ontwik-

kelingen binnen het HPC te vergroten en ons te laten voeden door profit- en non-profit organisaties uit ons voedingsgebied. Wat verlangen ze van ons, wat verwachten ze van ons en omgekeerd stelt de school dezelfde vragen aan bovengenoemde organisaties. Beide partijen zouden zich kunnen vinden in een omgevingsraad.

Tot slot wil de school in contact blijven met oud-leerlingen. Zij kunnen hun expertise, opgedaan in hun maatschappelijke loopbaan dienstbaar maken aan school. Te denken valt aan lezingen, stageplekken, het ontvangen van leerlingen e.d. Om dit mogelijk te maken denkt de school aan een vriendenstichting van het HPC. Tijdens de reünie die de school in november organiseert krijgt u, als lezer, uitgebreide informatie over het doel en de opzet hiervan.

Rom Strik
Docent geschiedenis

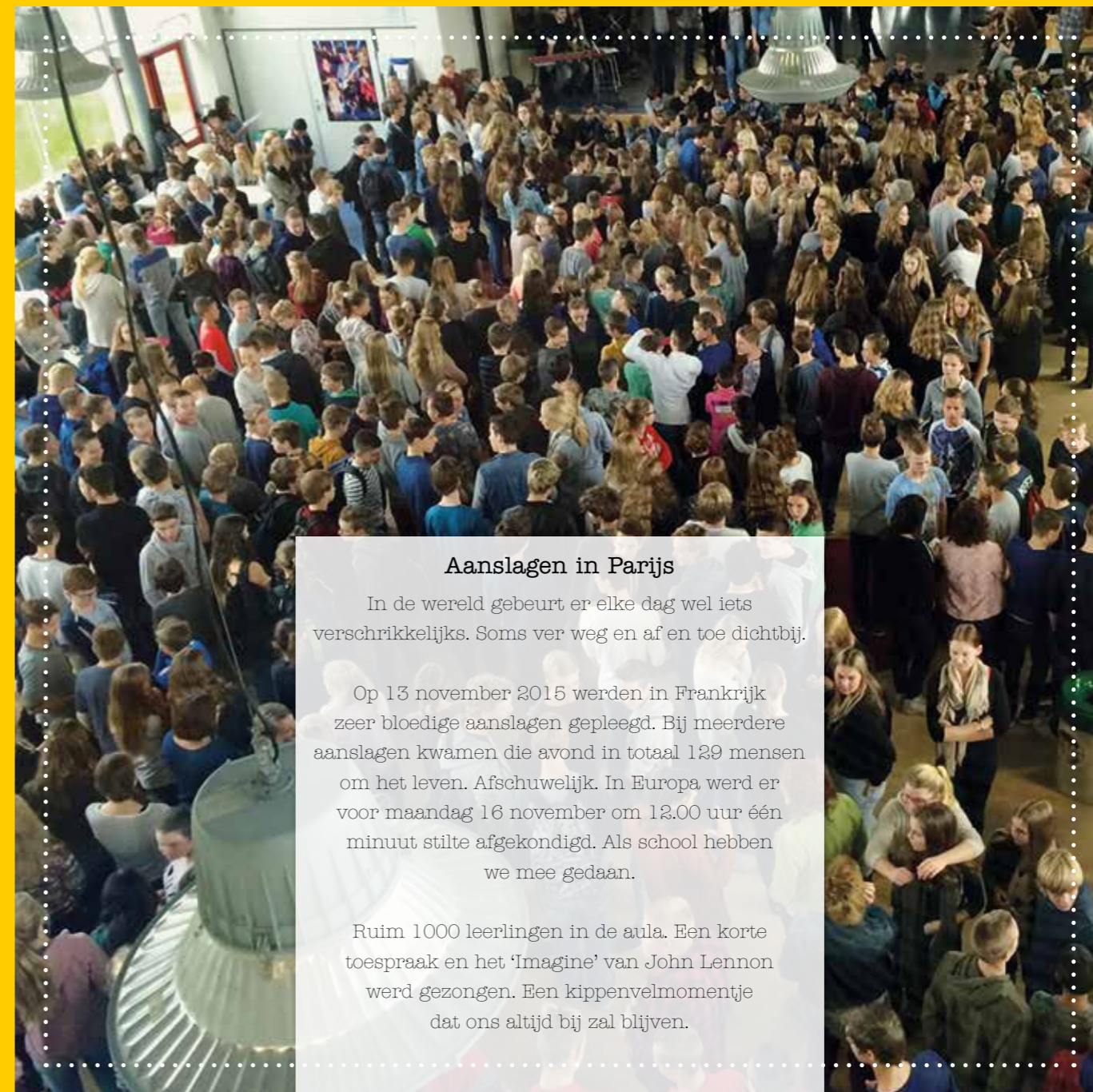

Regionale metselwedstrijd Leerlingen HPC behalen eerste en vierde plaats

ZETTEN - Bij een metselwedstrijd voor VMBO-scholen, op 3 en 4 maart in Geldermalsen, hebben twee leerlingen van het Hendrik Pierson College uit Zetten bijzonder goed gepresteerd. Bart Burgers uit Heteren behaalde de eerste prijs en Tom Jansen uit Randwijk werd vierde.

De wedstrijd werd gehouden door Revabo Opleidingscentrum Bouw Rivierenland. Andere scholen die hieraan deelnamen waren Gomarus Scholengemeenschap uit Gorinchem, RSG Lingecollege uit Tiel en Van Lodensteincollege uit Kesteren.

*Een eersten i etrus
23/3/2011*

Aanslagen in Parijs

In de wereld gebeurt er elke dag wel iets verschrikkelijks. Soms ver weg en af en toe dichtbij.

Op 13 november 2015 werden in Frankrijk zeer bloedige aanslagen gepleegd. Bij meerdere aanslagen kwamen die avond in totaal 129 mensen om het leven. Afschuwelijk. In Europa werd er voor maandag 16 november om 12.00 uur één minuut stilte afgekondigd. Als school hebben we mee gedaan.

Ruim 1000 leerlingen in de aula. Een korte toespraak en het 'Imagine' van John Lennon werd gezongen. Een kippenvelmomentje dat ons altijd bij zal blijven.

12. Onderwijs dat je pákt

Onder het motto 'Onderwijs dat je pákt' willen we anno 2016 vorm geven aan inspirerend en uitdagend onderwijs in Zetten en wijde omgeving. In dit deel van het jubileumboek kijken we naar het HPC van dit moment.

Christelijk onderwijs moet volgens onze naamgever Hendrik Pierson 'praktisch en helpend' zijn. Vanuit zijn geloof wilde hij dienstbaar zijn en strijden tegen onrecht. Daarom kwam hij op voor zwakkeren in de samenleving. Wij bereiden de leerlingen vanuit dezelfde Christelijke traditie voor op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. We leiden ze op tot verantwoordelijke mensen met innerlijke stevigheid, oog voor hun medemensen en gevoel voor rechtvaardigheid. Leidraad hierbij is dat: "Het Hendrik Pierson College een veilige school is met een goede sfeer, waar de leerling zich als persoon ontwikkelt, zijn kennis vermeerdert en zijn verantwoordelijkheid neemt."

Het motto van de school: 'Onderwijs dat je pákt'. Onder dat motto willen we onze leerlingen een uitdagende, leerzame en leuke schooltijd geven. Een schooltijd waarin zij geïnspireerd worden om het beste uit zichzelf te halen, zowel binnen als buiten de lessen. Ons onderwijs dient te motiveren en leerlingen uit te dagen om te leren. Het biedt ze de kans om hun eigen mogelijkheden te ontdekken en zich te ontplooien. Er is ruimte voor kennis, vaardigheden, creativiteit en talent. Als docententeam willen we de leerlingen zien als een unieke personen, die al veel weten en die leren met hoofd, hart en handen.

Leren is ook zelf verantwoordelijkheid dragen. De docenten brengen hun enthousiasme, kennis, inzicht en ervaring in en dragen zo bij aan het leerproces van de leerling. Maar de leerling is hiervoor ook zelf verantwoordelijk. Hij/zij denkt van tevoren na over leerwensen en leerdoelen, kijkt of hij/zij ze haalt en stelt, daar waar nodig, bij. Dit gebeurt in overleg met de docenten.

Leren is een wisselwerking. De leerling doet niet alleen schoolkennis op, maar leert ook van de omgeving: medeleerlingen, leerkrachten, ouders en vrienden. En omgekeerd leert de omgeving van de leerling. Zo kom je samen tot ontwikkeling en groei.

Onderwijs voor hoofd, hart en handen

Ten aanzien van het onderwijs onderscheidt het HPC zich door aandacht te geven aan de ontwikkeling van de totale mens: 'Onderwijs voor hoofd, hart en handen'. Behalve de cognitieve ontwikkeling (hoofd) te stimuleren, richten wij ons ook op de sociaal-emotionele ontwikkeling (hart) en het praktische leren, het leren door te ervaren (handen).

Profielen geven kleur aan de visie

Op het HPC is er ruimschoots aandacht voor het leren en de prestatie in het leren. Hierbij staat het behalen van een diploma voorop. Maar er is meer: Leerlingen zijn in een belangrijke fase in hun leven, vijf dagen per week samen met ons in een lerende omgeving en leren van en met elkaar. Door de inhoud van de lessen en door allerlei activiteiten te ondernemen met alle leerlingen, zetten wij in op de vormende kracht van het onderwijs. Wij willen uitdagend en prikkelend onderwijs verzorgen en daarin aansluiten bij de belevingswereld van de leerlingen. Ons onderwijs kan kansen bieden, talenten aanspreken en tot bloei laten komen. Door leerlingen in de onderbouw te laten kiezen voor één van de vier profielen, geven we extra kleur aan deze visie.

Toelichting op de profielen

Een plezierige schooltijd vertaalt zich in het feit dat alle leerlingen van de onderbouw vanuit hun interesses en mogelijkheden een keuze maken voor één van de profielen. Leerlingen volgen reguliere lessen in de klas en een aantal lessen van een profiel. Vanuit interesse kiezen leerlingen voor één van de profielen. Er zijn drie mogelijkheden: 'Sport en Bewegen', met extra uren bewegingsonderwijs, speciaal voor sportievelingen; het profiel 'Kunst en Cultuur', met extra dans, drama, film en kunstorientatie, bedoeld voor leerlingen die geïnteresseerd zijn in de kunstvakken en daar verdieping in zoeken. En uiteraard het profiel 'Breed', voor leerlingen die niet nu al voor een bepaalde richting willen kiezen.

Het schoolklimaat heeft een positieve boost gekregen, mede omdat verschillen in mensen en interesses een kans geboden wordt en er mogen zijn.

Op het vwo kunnen leerlingen ook nog voor het profiel 'Vwo-plus' kiezen, met de extra vakken Latijn en Grieks, science en wetenschapsoriëntatie. Met dit profiel worden vwo-leerlingen intensief voorbereid op het wetenschappelijk onderwijs. Als extra krijgen al onze vwo-leerlingen binnen het HPC het vak Engels-plus aangeboden met de mogelijkheid om het Cambridge certificaat te behalen.

De ervaringen

Met de komst van de profielen zitten de leerlingen in twee groepen: een klas en een profielgroep. Aanvankelijk hielden wij rekening met een mogelijk nadeel: in twee groepen zitten kan extra problemen opleveren met de groepsvorming en het gevoel van veiligheid in de groep. Het tegendeel blijkt waar: leerlingen vinden het heerlijk om in de klas te werken aan het niveau en het behalen van een diploma en treffen in de profielgroep leerlingen uit andere klassen met soortgelijke interesses. De vorming van de profielgroepen heeft op het schoolklimaat een positief effect gegeven. Wij spelen op deze manier meer in op de omgang met verschillen tussen mensen en die verschillen mogen er zijn. Wij merken dat leerlingen door de profielkeuze met meer plezier naar school komen en daar lift de hele schoolattitude op mee.

In de profielvakken ligt het niveau van het specifieke vakonderwijs op een hoog niveau. Er worden meer onderdelen aangeboden en thema's worden verdiept en verrijkt. Uitdagend zowel voor leerlingen als docenten!

Kortom: de profielen in de onderbouw maken ons onderwijs een stuk leuker en interessanter voor leerlingen en verrijken ons onderwijsaanbod. Daarbij is het positieve effect op de onderwijskwaliteit zowel voor leerlingen als docenten een zeer welkome aanvulling. Leerlingen én docenten voelen meer uitdaging en worden gestimuleerd tot presteren. Als laatste heeft ook het schoolklimaat een positieve boost gekregen, mede omdat verschillen in mensen en interesses een kans geboden wordt en er mogen zijn.

Chris Oosterink - Teamleider 1e fase havo/vwo

**Wees
solidair!**

13. Samenwerking

Samenwerking is een belangrijk begrip binnen het HPC, samen bereik je immers meer dan alleen. Met vele organisaties werkt het HPC samen. Van basisscholen, collega VO-scholen en vervolgonderwijs tot (regionale) bedrijven, verenigingen, gemeenten en goede doelen. Deze samenwerkingspartners leveren een belangrijke bijdrage aan het succes van onze school.

13.1 De koningsspelen

In Nederland zijn de koningsspelen uitgegroeid tot een groot evenement. Voor alle basisschoolkinderen wordt er een dag vol activiteiten georganiseerd. Zo ook op het HPC. In samenwerking met de basisscholen en peuterspeelzalen uit Zetten worden hier, voor het derde jaar op rij, koningsspelen georganiseerd.

Het unieke aan deze koningsspelen is dat het HPC de spelen organiseert voor alle scholen en peuterspeelzalen uit Zetten. Leerlingen uit de tweede klassen zijn hier de groepsbegeleiders, spelleiders, verkeerregelaars, cateringmedewerkers, ontbijtcommissie, verzorgers van de versieringen etc. Met andere woorden, de tweedeklasleerlingen zijn op deze dag de 'rotsen in de branding' voor alle 600 basisschool- en peuterspeelzaalkinderen uit Zetten.

De basisscholen komen op de dag van de koningsspelen naar het HPC toe en genieten van een volledig verzorgde ochtend. Er wordt gestart met een feestelijk ontbijt aan lange tafels. Alles is fantastisch versierd en helemaal in koningssferen gehuld. Na het ontbijt wordt de koningsdans gedaan onder de enthousiaste leiding van Suzanne Hoogakker, eigenaar van dansschool L2D uit Zetten. Na deze dans wordt het Wilhelmus uit volle borst gezongen en kan de dag van start.

Na de feestelijke start nemen de groepsbegeleiders de kinderen van de groepen 1, 2, 3 en 4 mee naar de velden achter de school waar spelbegeleiders allemaal spellen hebben klaargezet. Naast deze spellen zijn er verschillende sportverenigingen die in de zalen van het HPC en op de velden activiteiten aanbieden aan de groepen 5, 6, 7 en 8. Zo zijn onder andere de korfbalvereni-

ging, de voetbalvereniging, de tafeltennisvereniging, de badmintonvereniging en de volleybalvereniging aanwezig om de kinderen een leuke en intensieve ochtend te bezorgen. Ook is er voor de peuters van de peuterspeelzaal een sportief ochtendprogramma opgezet. Zij gaan in een gymzaal onder begeleiding van gymvereniging Excelsior lekker aan de slag met verschillende spellen.

Natuurlijk is er tijdens de gezellige, sportieve en erg leuke ochtend ook tijd ingeruimd voor een drankje en een gezonde snack. Ook de leerkrachten worden niet vergeten en kunnen genieten van cupcakes, gebakken door de leerlingen zelf.

Het bijzondere aan deze dag is dat de HPC-leerlingen alles regelen. Van het welkomstcomité tot het regelen van het verkeer en van het leiden van de spellen op het veld tot het opbouwen en opruimen van het ontbijt. Zoals te lezen valt, is dit een dag waar alle kinderen uit het dorp Zetten en de leerlingen van het HPC reikhalzend naar uitkijken! En niet te vergeten, alle docenten en leerkrachten...

Arco Verhoeks en Jessica Joosten
Docenten bewegingsonderwijs

Wees kritisch!

Zeshonderd kinderen actief tijdens Koningsspelen op HPC

ZETTEN - Op vrijdag 24 april hielden de brede school De Zevenprong en het Hendrik Pierson College in het kader van gezond eten, drinken en bewegen voor ruim 600 kinderen uit Zetten en omgeving de Koningsspelen.

De kinderen werden om 09:00 uur verwacht op het HPC. Daar werd gestart met een gezamenlijk, gezond ontbijt. Als verrassing kwam niemand minder dan oud-profwieler Bart Voskamp op zijn wielrenfiets de Koningsspelen openen. Vervolgens zonden alle kinderen uit volle borst het Wilhelmus en dansten zij samen de Koninklijke openingsdans.

Na deze introductie werden er sportactiviteiten, onder leiding van de HPC-leerlingen van de Sportklas op het veld gedaan en waren er clinics, georganiseerd door de plaatselijke sportverenigingen. Ook de brandweer was actief om de kinderen het één en ander over hun vak bij te brengen.

Bron: Het Gemeentnieuws,
6 mei 2015

HPC-leerlingen uit Zetten printen 3D

ZETTEN - De leerlingen van HPC Zetten kunnen vanaf heden gebruik maken van een heuse 3D-printer. Het OCO (Ondernemers Contact Overbetuwe) en de OKMG (Ondernemerskring Midden-Gelderland) schenken het HPC de 3D-printer om technologie in het onderwijs extra te stimuleren.

Het HPC zag kansen in de nieuwe ontwikkeling en is nu een van de eerste scholen in de regio met een eigen 3D-printer, de Ultimaker. De leerlingen zullen onder andere bij het vak Techniek en science leren om in een tekenprogramma 3D-voorwerpen te ontwerpen. De jongeren ervaren vervolgens hoe het is om dit ontwerp in een handomdraai te printen in een object dat ze kunnen vasthouden. De stap tussen een idee en de realisatie was nog nooit zo klein.

Tijdens de Innovatie- en Inspiratiebeurs van afgelopen oktober op het HPC werd het idee geboren. Een

3D-printer kunnen gebruiken in het onderwijs zou van toegevoegde waarde zijn. Het OCO en de OKMG wilden hier graag een bijdrage aan leveren. "Om duurzaam te groeien en vernieuwingen te stimuleren is innovatiekracht nodig in het bedrijfsleven. Leerlingen zo vroeg mogelijk kennis laten maken met de nieuwste uitvindingen is daarom van belang in het onderwijs. Deze leerlingen zijn immers de toekomst", aldus het bestuur van OCO.

Een 3D-printer stimuleert een onderzoekende, probleemoplossende en nieuwsgierige houding van de leerlingen en inmiddels worden de eerste objecten al geprint. "Nu zijn we bezig met een vrachtwagen. Om de technische beperkingen te verbeteren, printen we een tandwielbalk. De 3D-printer is echt gaaf. We maken een technische tekening en vervolgens kunnen we dat ook nog realiseren", aldus de enthousiaste HPC-leerlingen Thom en Sem.

Bron: Het Gemeentenieuws, 10 december 2014

3D-printer cadeau voor HPC

ZETTEN - Sem Aardijk uit Heteren (links) en Thom van de Schaar uit Ophoven zijn zelfs in de pauze te vinden in het leslokaal van het Hendrik Pierson College (HPC) in Zetten. De leerlingen van het HPC zijn in de loop van de afgelopen maanden bezig met het maken van een school cadeau aan het Ondernemers Contact Overbetuwe (OCO) en de

Ondernemerskring Midden-Gelderland (OKMG). De Ultimaker moet technologie in het onderwijs extra stimuleren. Volgens het HPC is het een van de eerste scholen in de regio met een eigen 3D-printer. Thom (13) en Sem (14) hebben de eerste objecten inmiddels geprint. Foto: Marc Thom

Bron: de Gelderlander, 5 december 2014

13.2 Het basisonderwijs

In het belang van leerlingen is het noodzakelijk dat basisscholen en scholen voor voortgezet onderwijs goede en heldere onderwijskundige afspraken met elkaar maken. Alleen op deze manier is voor basisschoolleerlingen de overstap naar het voortgezet onderwijs goed te maken.

Samenwerking kan ook leiden tot fusie. De overtuiging om samen op zoek te gaan naar de mogelijkheden voor leerlingen tussen 10 en 14 jaar lag ten grondslag aan de fusie tussen de Scholengroep Over- en Midden-Betuwe en de Dr. Lammerts van Buerenschool.

In de praktijk betekent dit nauwere samenwerking tussen het HPC en de LvB. Zo wordt er hard gewerkt aan een verbeterde doorgaande leerlijn taal en rekenen. Maar alle dingen die we samen organiseren moeten ook beschikbaar komen voor leerlingen van de andere basisscholen. In het cursusjaar 2016-2017 zal er gestart worden met een plusklas. Leerlingen uit groep acht komen veertien vrijdagochtenden naar het HPC en werken dan aan uitdagende en verdiepende projecten over bijvoorbeeld thema's in de techniek.

ZETTEN. De fusie van de Lammerts van Buerenschool in Zetten en de Scholengroep Over- en Middenbetuwe (SgOMB) is per 1 januari een feit. Dan vallen de basisschool en het Overbetuwe College in Bemmelen, Elst, Huisen en het Zettense Hendrik Pierson College onder één bestuur. De gemeente Overbetuwe gaf daar eind april al toestemming voor.

De fusie tussen een basisschool en scholen voor voortgezet onderwijs is voor de Lammerts van Buerenschool – als een van de weinige scholen nog niet in een scholengroep – een heel bewuste. Met de 'verticale samenwerking' hoopt de school de stap naar voortgezet onderwijs voor de leerling kleiner te maken. Lesprogramma's worden afgestemd, leraren worden op beide scholen ingezet met als doel kennisuitwisseling en een sterker didactisch klimaat.

De versmelting betekent niet dat leerlingen van de Lammerts van Buerenschool gedwongen zijn voor één van de scholen van de SgOMB te kiezen, als ze naar het voortgezet onderwijs gaan. Die keuze blijft vrij. De fusiepartners zeggen ook samenwerking te zoeken met andere scholen in Lingewaard en Overbetuwe.

Afgelopen weken hebben leerlingen van HPC in Zetten gewerkt aan Taal is leuk. Foto via Helen de Bruijn

Taal is leuk op het Hendrik Pierson College

Afgelopen woensdag 14 oktober vond op het Hendrik Pierson College aan de Mammoetstraat in Zetten de eerste poëzieavond 'Taal is leuk' plaats. Dat is ook in het kader van de Kinderboekenweek.

Het doel was leerlingen te laten zien wat je allemaal kunt doen met taal. Dat je ook met een beperking als bv dyslexie mooie verwoordingen kan maken en dat spelen met taal erg leuk en leerzaam is.

Eindproject
De leerlingen mochten op de slotavond van 14 oktober hun eindproject presenteren. Dit gebeurde in de vorm van een lied, rap, verhalen maar ook diverse godichten worden gepresenteerd. Hier en daar waren er wat zenuwen te bespeuren maar over het algemeen sloegen de leerlingen zich er goed doorheen.

Schrijver/dichter Roland Colastica presenteerde deze gezellige avond. Ook de schoolband Interlude zorgde voor de nodige entertainment.

ZETTEN - Vanuit 'het bondgenootschap voor geleetherheid tussen Rijn en Waal' is het taalproject in samenwerking met het HPC Zetten en de basisscholen Dr. Van Linghe, Dr. Lammerts van Bueren en OBS Okkernoot opgezet. De afgelopen weken hebben de eerste klassen en de basisschoolleerlingen groepen 7 en 8 gewerkt aan een project met als thema: Taal is leuk.

Bron: De Betuwe, 21 oktober 2015

13.3 Wageningen University en het Food Valley Netwerk

Wageningen University is een belangrijke samenwerkingspartner voor het HPC. Op vele gebieden wordt samengewerkt in het belang van leerlingen, studenten en medewerkers. 'De krachten bundelen en van elkaar leren', is het motto. In 2010 heeft het HPC het Food Valley Netwerk convenant getekend. Dit onderwijsnetwerk is een initiatief van het Bètasteunpunt van de Wageningen University en zorgt voor vele vooruitstrevende projecten en samenwerkingsgroepen waarbij het verbeteren van het onderwijs centraal staat.

HPC ondertekent convenant met Wageningen University

ZETTEN - Op maandag 4 oktober heeft het Hendrik Pierson College uit Zetten, samen met andere scholen uit de omgeving van Wageningen een samenwerkingsverband gesloten met Wageningen University en Research Centre. Daarmee is het 'Food Valley Scholennetwerk VO-WU' tot stand gekomen.

Met Food Valley wordt het netwerk bedoeld van bedrijven in de agrifoodsector en de universiteit van Wageningen. De koppeling tussen kennis en ondernemerschap die hieruit voortkomt, zorgt voor een optimale expertise op het ge-

Voordelen voor de vwo-leerlingen

Wageningen University biedt bovenbouwleerlingen van het vwo de mogelijkheid alvast te proeven aan het wetenschappelijk onderwijs. Dit gebeurt middels het programma Junior Consultancy Training (JCT). Vwo-leerlingen werken drie maanden in multidisciplinaire teams aan vaak zeer uitdagende projecten. Naast het JCT-project biedt Wageningen University vwo-leerlingen steun bij het maken van profielwerkstukken. Onder begeleiding van enthousiaste studenten krijgen de leerlingen hulp bij de opzet van het profielwerkstuk. Naast deze begeleiding organiseren zij ook workshops op de campus en kunnen vwo-leerlingen practica uitvoeren. Marja van Kemenade, altijd zeer nauw betrokken geweest

bij de samenwerking met Wageningen University: "Het profielwerkstuk moet de eerste opstap zijn naar onderzoek. Voor de leerlingen is een practicum in een laboratorium uitvoeren een mooie manier om kennis met het wetenschappelijk vervolgonderwijs te maken. Wij beschikken niet over deze faciliteiten, de universiteit wel. Wageningen University zet zijn studenten weer in om onze leerlingen te begeleiden. Zij doen, in samenhang met studiepunten, ervaring op. Voor zowel onze school als voor de universiteit een voordeel dus."

Ook docenten profiteren van de samenwerking

Vanuit Wageningen University wordt speciale bijscholing (Teacher Academy Wageningen) geboden voor onderwijzend personeel van het HPC.

'De onderwerpen spelen in op de ontwikkelingen van de examenprogramma's, dat is erg goed. We zijn blij dat veel docenten hier gebruik van maken.'

Vanuit het HPC wordt veel gebruik gemaakt van deze mogelijkheid. "De onderwerpen spelen in op de ontwikkelingen van de examenprogramma's, dat is erg goed. We zijn blij dat veel docenten hier gebruik van maken", aldus Marja van Kemenade.

Naast diverse (bij)scholingsmogelijkheden zijn er ook nog de docentenontwikkelteams. Vakdocenten van het voortgezet onderwijs werken samen met de universiteit zeer intensief aan de ontwikkeling en verbetering van lesmateriaal. In een jaar tijd ontwikkelen zij compleet nieuwe lesprogramma's. Deze worden vervolgens uitvoerig getest en geëvalueerd.

Een echte win-winsituatie

Niet alleen de leerlingen en de docenten van het HPC pro-

fiteren van de samenwerking. Ook de studenten van de universiteit hebben er voordeel bij. Geregeld lopen er studenten stage bij het HPC. Daarnaast worden er projecten, workshops en andere activiteiten door studenten verzorgd.

Wageningen University steekt veel tijd en energie in de samenwerking met het voortgezet onderwijs. Het imago wordt versterkt, de inschrijvingen nemen toe en de uitval bij de eerstejaarsstudenten neemt af. Jeroen Sijbers, projectleider Wageningen University, begeleidt de projecten rondom het VO. "We willen gezamenlijk onze jongeren opleiden om problemen in de toekomst aan te kunnen pakken. Gezamenlijk kunnen we veel makkelijker inspelen op veranderingen. Er zijn ver-

schillende docenten bij het HPC. Zetten die zelf lesmateriaal ontwikkelen en op die manier bijdragen aan het brengen van nieuwe kennis in de klas. Zo heeft bijvoorbeeld Netty van Marle een practicum ontwikkeld waarbij plastics uit zetmeel gemaakt kunnen worden. Een innovatie waarmee betekenisvol onderwijs ontstaat", aldus Jeroen.

Toekomstplannen

Kenmerkend voor de samenwerking is maatwerk. De universiteit houdt nauwlettend in de gaten waar behoefte aan is op het voortgezet onderwijs. Dat de samenwerking met Wageningen University nog enige tijd voortgezet zal worden mag duidelijk zijn. De doorlopende leerlijn wordt versterkt en velen profiteren hiervan.

14. Huidige (onderwijs)ontwikkelingen

14.1 Dienstverlening en producten- vmbo Allround4you

Onder de titel Allround4you is op 1 augustus 2016 het nieuwe programma van de bovenbouw vmbo gestart. Daar waar vmbo-kinderen vroeger al op heel jonge leeftijd de beginselen van een vak aangeleerd werd, kiezen we nu heel bewust voor een brede oriënterende opleiding.

vmbo op het HPC
ALLROUND4YOU
Ontdek wie je bent en wat je wilt worden

Wat is Allround4you?
 Vanaf schooljaar 2016-2017 biedt het HPC Zetten het nieuwe profiel Allround4you aan, ook bekend als **Dienstverlening & Producten (D&P)**. Naast de verplichte profielmodules kun je kiezen voor veel verschillende keuzevakken.

Ook in de bovenbouw van het vmbo beschikt het HPC over het meest uitgebreide keuzevakkenpakket van de regio. Er valt dus genoeg te kiezen hier op school.

In de keuzevakken maak je kennis met allerlei verschillende beroepen. Van techniek tot zorg & welzijn, van kunst tot sport & bewegen. Je ontdekt waar je talenten liggen en waar jij jezelf verder in wilt ontwikkelen.

Wat kan Allround4you voor jou betekenen?
 Allround4you biedt uitdagend onderwijs met aantrekkelijke leerroutes voor zowel jongens als meisjes aan. Daarnaast laat dit programma de leerlingen kennismaken met veel verschillende beroepen en arbeidsgebieden.

HPC Zetten

Welke onderoefening nog het vak uit waarvoor hij op school geleerd heeft? Bestaat het vak dat je ooit geleerd hebt nog wel? En wat betekent de verdergaande automatisering en robotisering voor de toekomstige werkgelegenheid? Is het nog wel slim dat leerlingen al op jonge leeftijd een vakrichting ingeduid worden? Op het HPC gaan we uit van het principe dat vmbo voorbereidend beroepsonderwijs is. Dat betekent dat je algemene vaardigheden aanleert, maar bovenal dat je heel bewust kennismaakt met de verscheidenheid van de beroepswereld.

Oefenen rond het thema mobiliteit: hier worden de mountainbikes van de sportsectie onderhouden.

Vanuit die oriëntatie ga je beslissen welke beroepsopleiding je in het mbo wil gaan volgen en daar ga je dan je vak leren.

In de praktijk betekent Allround4you dat de leerlingen werken aan het examenprogramma waarin producten maken, producten presenteren en verkopen, maar ook het organiseren van activiteiten en het omgaan met digitale technieken centraal staan. Daarnaast volgen de leerlingen keuzemodules. Hierin ondervinden de leerlingen of de aangeboden vakrichtingen iets voor hen zijn.

Eerste On Stage in de Betuwe groot succes

OVERBETUWE - Donderdag 3 maart was het eindelijk zover, het Beroepenfeest van Betuwe On Stage in Crystal Events te Zetten! Bijna 1.200 vmbo-leerlingen van de scholen OBC Bommel, OBC Huissen, OBC Elst en HPC Zetten maakten 'matches' met beroepsbeoefenaren uit de omgeving. Van de bakker tot hovenier van kok tot advocaat.

195 beroepsbeoefenaren uit diverse branches zetten hun beste beentje voor om de vmbo-leerlingen een goed en roffel beroepsbeeld te geven. Het doel? Zorgen dat deze leerlingen een netwerk kunnen opbouwen en straks een goede keuze voor een mbo- vervolgoeding of voor de havo kunnen maken.

Wethouders Helga Witjes en Ron van Hoeven verlichtten de feestelijke opening van de eerste twee rondes On Stage door op de beursgang te slaan. Leerlingen stonden ondertussen te trappelen om kennis te maken met de vele beroepsbeoefenaren en bedrijven. "Ik heb een lijstje gemaakt van interessante beroepen. Ik probeer vandaag zoveel mogelijk matches te maken, zodat ik tijdens de Doe-dag een goed beeld kan vormen," aldus een leerling OBC Huissen. Er was ook groot enthousiasme onder

de professionals om hun passie voor het vak te delen met de vmbo-leerlingen. "Ik vind het belangrijk om mijn toekomstige medewerkers te ontmoeten en deze leerlingen zijn tevens een frisse wind door mijn organisatie," aldus een Betuwse ondernemer.

Op 17 maart vindt de Doedag van Betuwe On Stage plaats, dan brengen de leerlingen een werkbezoek aan de professionals met wie ze een match hebben gemaakt.

Leerlingen worden verwelkomd door beroepsbeoefenaren en bedrijven

Bron: Het Gemeentenieuws, 9 mei 2016

14.2 Betuwe On Stage

Een belangrijk project met betrekking tot het keuzeproces voor onze leerlingen is 'Betuwe On Stage'. Een groot beroepenfeest waarbij leerlingen, na een goede voorbereiding op school, kennis maken met allerlei werkgevers uit de regio. De bedoeling is dat ze bij hen solliciteren en zo aan een stageplek komen om te ontdekken of dat het vakgebied is waar ze later ook in zouden willen werken. Vmbo On Stage is een landelijke actie onder het motto: "Alles mag je worden, behalve ongelukkig. Beloofd?". Inmiddels wordt dit project op twaalf plaatsen in het land georganiseerd.

Wees nieuwsgierig!

14.3 Bedrijvig HPC

Ondernemerschap als studiemotivatie

Bedrijvig HPC is een voorbeeld van een onderwijsinnovatie gericht op de wereld om ons heen. Een innovatie die is ontstaan doordat we de ontwikkelingen in de maatschappij nauwlettend in de gaten houden.

Hoe kunnen we de lesstof van onze havo-leerlingen leuker en realistischer maken? Dat was de vraag die de docenten Cor Aarns en Ulli Bakker zichzelf enige tijd geleden stelden. Samen hebben zij in het schooljaar 2014-2015 'Bedrijvig HPC' opgericht. *Bedrijvig HPC maakt het mogelijk om theorie en praktijk voor de leerlingen aan elkaar te koppelen. "Het idee is geboren in schooljaar 2013-2014. In dat schooljaar zijn we met een onderzoek begonnen hoe we het E&M-profiel beter op de kaart kunnen zetten en hoe we ervoor kunnen zorgen dat de leerlingen bewust voor dit profiel gaan kiezen. Het moest op een aantrekkelijke maar ook betaalbare manier opgezet worden",* aldus Ulli Bakker, één van de initiatiefnemers van Bedrijvig HPC. *"Door de Innovatie- en Inspiratiebeurs 2014 en door de deelname aan Betuwe Onderneemt Beter konden we ons idee meteen delen met diverse bedrijven. De interesse was enorm en binnen no-time hadden we voldoende animo om het programma, gebaseerd op een stage van twee dagen, voor het HPC op te zetten."*

De interesse was enorm en binnen no-time hadden we voldoende animo om het programma voor het HPC op te zetten.

• Interview docenten zetten op het HPC succesvol bedrijvendagen op

Twee dagen is te kort

Even aan de slag in een commercieel bedrijf maakt lesstof leuker, zeggen docenten Ulli Bakker en Cor Aarns.

door Job van der Meer

Zes jaar al hield het Hendrik Pierson College in Zetten een praktijkdag voor 4de-jaars havoisten met het profiel economie en maatschappijleer. 's Ochttends workshops met een ondernemer op school en 's middags kijken bij een bedrijf. Maar leerlingen bleven uitvallen. Het eerste docenten Cor Aarns en Ulli Bakker aan het denken. Daar rolt de introductie van bedrijvendagen uit. Gisteren werden de eerste succesvol afgesloten met een presentatie van het geleerde.

Wat houden die bedrijvendagen in?
Aarns: "Om een beeld te krijgen van een bedrijf en bedrijfstak gaan leerlingen twee dagen meedraaien. De eerste dag leren ze het bedrijf kennen, interviewen mensen. Ze lichten het bedrijf door. De tweede dag gaan ze met een aantal concrete casussen aan de slag. Bedrijven wilden dat de leerlingen zich voorbereiden, al wat over het bedrijf zouden opzoeken en zich zouden presenteren in een sollicitatiebrief. Bedrijven pakten het enthousiast op."
Bakker: "Tempoteam heeft daar met een min/workshopover solliciteren bij geholpen."

Hoe kwamen jullie aan de bedrijven?
Aarns: "Netwerken, contacten leggen. Ze persoonlijk benaderen. Dit jaar hadden we er 17, voor 35 leerlingen. Een van die bedrijven was ons op bedrijvenbeurs Betuwe Ondernemers Beier. We hadden er een standje en kregen er 42 bedrijven bij die mee willen doen. Het is wel arbeidsintensief."
Bakker: "We moeten nu alweer met een planning en programma beginnen voor volgend jaar."

Jullie hadden eerst 17 bedrijven, nu 59. Hoe verklaren jullie dat succes?
Bakker: "Ik denk dat bedrijven het erg waarderen dat we zo met ondernemerschap bezig zijn. Veel leerlingen gaan naar de MBO en gaan werken in die bedrijven."
Aarns: "Een bedrijf krijgt er niets voor, investeren. Het kost ze tijd, maar ze willen allemaal. Het is een kans voor ondernemers om te laten zien waar ze mee bezig zijn. Ik denk dat ze zich door ons serieus genomen voelen."

Jullie willen lesstof leuker en realistischer maken. Lukt dat zo?
Aarns: "Leerlingen die bij

de Rabobank moesten uitzoeken of ze een aangevraagde lening wel zouden verstrekken zelden in de klas; die som hebben we bij u ook gehad. Kijk, vaak wordt de keuze voor het profiel economie en maatschappijleer gemaakt, omdat leerlingen niet goed zijn in andere vakken. Dat willen we omdraaien door het leuker te maken."

Bakker: "Het maakt het herkenbaarder wat ze hier leren. We zijn tijdens de bedrijvendagen zelf, 30 april en 1 mei, bij 21 bedrijven binnengewipt, op de bonnetoel, en probeerden dat het er leuk was."

Er is al een maatschappelijke stage, een snuffelstage. Wat voegt dit toe?

Aarns: "Maatschappelijke stage is meer gericht op maatschappelijke instellingen. Dit gaat over het bedrijfsleven. Commercie. De casus maakt het meer dan een snuffelstage. Je kunt een ondernemer vragen wat ze komen vertellen in de klas, maar naar buiten gaan heeft meer voordelen. Jeugd leert er meer dan van iemand voor de klas. Ze snuiven sfeer op, krijgen een beeld van het bedrijfsleven.

Hoe reageren leerlingen eigenlijk?
Aarns: het is geëvalueerd. 95 procent is enthousiast. Die zeggen: twee dagen is te kort."
Bakker: "Het was een pilot. Die is dankzij de leerlingen gestaagd."

Hoe reageren leerlingen eigenlijk?
Aarns: het is geëvalueerd. 95 procent is enthousiast. Die zeggen: twee dagen is te kort."
Bakker: "Het was een pilot. Die is dankzij de leerlingen gestaagd."

Hoe reageren leerlingen eigenlijk?
Aarns: het is geëvalueerd. 95 procent is enthousiast. Die zeggen: twee dagen is te kort."
Bakker: "Het was een pilot. Die is dankzij de leerlingen gestaagd."

Dani Jacobs en Abel Boertzel

Hoe je jezelf moet aanpakken en hoe je een goed cv maakt. Dat hebben Abel Boertzel (links) en Dani Jacobs geleerd van hun dagen bij Knooppunt Flex in Elst. Voor het werving- en selectieureau moesten de 17-jarige jongens headhunting de beste kandidaat zoeken voor een functie bij Kersten Retail. "We hebben veel cv's doorgekeurd via Monsterboard en LinkedIn", zegt Dani Abel. "In de praktijk leer

je dan toch meer dan als je je eigen cv moet schrijven in de Nederlands les. Het bedrijf heeft dagen die wij hadden uitgenodigd oog gebeld. Maar hij had al een andere baan."

Verscheidende invalshoeken?

Bakker: "Uitbreiden kan op veel vlakken. We hadden al de sollicitatietraining, maar ook lesprofielen als management en organi-

satie kunnen er goed bij. En bij techniekbedrijven kunnen misschien ook leerlingen met een natuurkundeprofiel terecht. Ik zou het ook leuk vinden als we hier meer de grens over gaan richting Duitsland en Wirtschaftsdeutsch te geven. Ik vind het belangrijk dat de school geen eiland is."

Aarns: "We willen het ondernemerschap ook gaan toevoegen aan vwo en vmbto. Maar we moeten oppassen niet te snel te willen."

Hoe reageren leerlingen eigenlijk?
Aarns: het is geëvalueerd. 95 procent is enthousiast. Die zeggen: twee dagen is te kort."
Bakker: "Het was een pilot. Die is dankzij de leerlingen gestaagd."

Hoe reageren leerlingen eigenlijk?
Aarns: het is geëvalueerd. 95 procent is enthousiast. Die zeggen: twee dagen is te kort."
Bakker: "Het was een pilot. Die is dankzij de leerlingen gestaagd."

PASPOORT

- Cor Aarns (53) werkt sinds 8,5 jaar op het HPC.
- Hij geeft economie aan vwo 3 en havo 4 en management en organisatie aan de hele havo/vwo-bovenbouw.
- Ulli Bakker (54) is docente Duits voor de bovenbouw van havo/vwo en is begon in 1996.
- Sinds 10 jaar is ze coördinator van de bovenbouw havo.

Ulli Bakker en Cor Aarns tijdens de presentatie van hun leerlingen op het Hendrik Pierson College in Zetten. foto Erik van T Hulstenaar

Pilot HPC Bedrijfsdagen groeit uit tot succesvol project

Ook de leerlingen zijn super enthousiast. Ze vinden het prachtig om een kijkje achter de schermen te krijgen.

Het programma in de praktijk

Bedrijvig HPC slaat een brug tussen theorie en praktijk. Cor Aarns: "De leerlingen beginnen met een sollicitatie bij een bedrijf waar zij geïnteresseerd in zijn. Dit is uiteraard al behoorlijk spannend voor hen. Vervolgens, wanneer zij 'zijn aangenomen', mogen de leerlingen twee dagen meelopen met het bedrijf waarbij dag één gericht is op oriëntatie en dag twee op één of meerdere opdrachten. Onderdeel drie is de terugkomdag, waarbij de bedrijven maar ook familie en vrienden uitgenodigd worden om naar de presentaties van de leerlingen te kijken. De leerlingen mogen kort hun bedrijf en hun ervaringen presenteren aan elkaar en aan familie, vrienden en de bedrijven."

De eerste resultaten

De interesse en medewerking van de bedrijven is boven verwachting. Bedrijvig HPC is destijds gestart met zeventien bedrijven, nu zitten zij inmiddels al op een kleine 60 bedrijven. Voor de bedrijven zijn de leerlingen een 'objectieve blik' op de organisatie en tevens geeft het project hen de mogelijkheid om in contact te komen met mogelijke toekomstige medewerkers. "We hebben zoveel positieve berichten mogen ontvangen. Voor ons echt een sterke motivatie om door te zetten. Bedrijven geven zelfs aan dat twee dagen te kort is. Dat is toch mooi om te horen", aldus Ulli. Cor: "Ook de leerlingen zijn super enthousiast. Ze vinden het prachtig om een kijkje achter de schermen te krijgen. Leerlingen bouwen hierdoor aan een netwerk voor een toekomstige stage en/of bijbaan. Ze voelen zich serieus genomen, door ons en door de bedrijven. Ze mogen opdrachten uitvoeren die vervolgens ook daadwerkelijk worden volbracht. Leerstof die de leerlingen in de les hebben gehad, herkennen ze terug in de werkzaamheden bij de bedrijven. We merken dat zij hierdoor de stof leuker vinden en beter tot zich nemen."

14.4 De rol van de nieuwe mediatheek

De nieuwe mediatheek

Een inspirerende omgeving waar leerlingen graag naar toe gaan om alleen of met elkaar te werken, dat was het uitgangspunt bij het ontwerpen van het nieuwe studieruimte havo/vwo.

Vanaf de brainstormfase hebben Chris Oosterink en ik leerlingen en docenten van de 1e en 2e fase bij de planvorming betrokken. Gewapend met een plattegrond waarop de muren tussen lokaal 103, de gang en de mediatheek weggehaald waren, gingen leerlingen en docenten aan de slag om hun ideale studieruimte te creëren. De grote open ruimte die zo ontstond, prikkelde hun creativiteit.

Al snel bleek dat er behoefte was aan een ruimte met een gevarieerd aanbod aan studieplekken. Een plaats waar leerlingen samen opdrachten kunnen maken, de beschikking hebben over computers, boeken kunnen lenen en lezen, aan projecten kunnen werken, informatie op internet kunnen zoeken of in rust alleen kunnen werken. De uitstraling die de nieuwe ruimte moest krijgen is samen te vatten in een paar woorden: fris, transparant en rustig.

Op basis van deze ideeën heeft binnenhuisarchitecte Marijke van de Vorstenbosch een paar inrichtingsvoorstellen gedaan. Het voorstel dat onze voorkeur had, hebben we opnieuw voorgelegd aan een groep leerlingen. De leerlingen waren enthousiast over het plan, maar stelden ook kritische vragen. Hun opmerkingen hebben tot fundamentele aanpassingen van het plan geleid.

Ik heb genoten van dit proces en ben enthousiast over het eindresultaat. Er is een prachtige studieruimte gecreëerd waar leerlingen in tussenuren, tijdens lessen en na de lessen terecht kunnen om te werken. Het is fijn om te zien dat steeds meer leerlingen hun weg naar de studieruimte vinden: ze ervaren het als een aangename plek om te werken. En dat is precies de reden waarom we deze studieruimte gecreëerd hebben.

Erna Mulder
Teamleider 2^e fase havo/vwo

Ontwikkel
creativiteit!

15. HPC-leerlingen anno 2016

15.1 Mijn ervaringen op het HPC

Sinds 2013 zit ik op het Hendrik Pierson College (HPC) in Zetten. Ik koos voor deze school omdat:

- de school ongeveer vijf minuten fietsen is vanaf mijn huis.
- ze op deze school een kunstklas hebben, iets wat ze op veel scholen niet hebben.
- het HPC niet enorm groot is, iets wat de school heel overzichtelijk maakt.

Ik ben nu heel erg blij dat ik voor deze school heb gekozen.

Een hele gezellige school

Ik vind het HPC een hele gezellige school. Dit komt vooral omdat ik hier veel vrienden heb, en deze vrienden zitten lang niet allemaal in mijn klas of op hetzelfde niveau. Ook vind ik het fijn dat de meeste leraren (en leraressen natuurlijk) veel aandacht aan je besteden. Dit is iets wat ik niet altijd terug hoor van vrienden die op andere scholen zitten.

Fijne lessen

Ook vind ik de lessen hier heel fijn, dit komt vooral, zoals ik al had gezegd, doordat de meeste leraren veel aandacht aan je besteden. Ook heb je veel gelegenheid om vragen te stellen en je hebt veel tijd om zelfstandig te werken.

Hoogtepunten

Ik ben nog nooit naar een schoolfeest geweest maar er zijn ook andere hele leuke evenementen op school. Zo is er eens in het jaar een Open Podium, hier kunnen leerlingen een of meer liedjes zingen of spelen. Ook hebben we met het vak beeldende vorming een aantal excursies gehad, die waren ook altijd heel leuk.

Mirjam Kiers

'Ik ben nu heel erg blij dat ik voor deze school heb gekozen'

15.2 Het Hendrik Pierson College

Ik zit sinds 2014 hier op het HPC in Zetten. Ik had niet echt een verwachting want ik wist niet wat er ging gebeuren. Het is maar goed dat ik geen verwachtingen had, want die konden tegenvallen. Het HPC is een leuke school waar je veel leert, zowel in de boeken als met vrienden.

Ik heb het erg naar mijn zin op het HPC. Ik vind het hier heel prettig. Dit is wel anders geweest want ik werd in het begin gepest. Toen vond ik het echt naar hier. Gelukkig is het goed opgelost en ben ik in een fijne klas terecht gekomen met leuke klasgenoten. Ik heb ook leuke vriendinnen gemaakt die me steunen door dik en dun.

Wat ik echt een terugkerend hoogtepunt vind is het Open Podium. Dit vind ik altijd super leuk om naar te luisteren. Sommige meiden/jongens kunnen goed zingen en spelen. Soms slaat iemand de plank mis en dan moet ik me inhouden om niet te gaan lachen. Ik ga er altijd met mijn broer Lloyd heen. Dit is altijd een leuke avond en hopelijk komt het terug dit jaar.

Rondom de school is het altijd schoon en netjes. Soms stinken de meidentoiletten maar dit wordt wel goed opgelost. Ook binnenin school is het netjes.

De lessen op school zijn meestal goed. Ik leer er veel van en heb met sommige docenten veel lol. Ik vind het wel jammer dat je niet kan kiezen voor docenten. Sommige lessen heb ik moeite mee. Gelukkig in de meeste gevallen helpen de docenten mij goed en kan ik alsnog een goed cijfer halen. Wat ik echt een verbeterpunt vind is dat de docenten meer de scholieren moeten kennen. Sommige docenten kennen de leerlingen amper. Dat vind ik jammer.

Dit is een goede school die kansen biedt voor de toekomst. Ik zou deze school aanraden aan vrienden en kennissen.

Emlyn te Kulve

Wat ik echt een terugkerend hoogtepunt vind is het Open Podium.

Astronaut & ambassadeur van de aarde.

TOPSPREKER!
ASTRONAUT
DR. ANDRÉ KUIPERS

Uitnodiging:

INNOVATIE- EN INSPIRATIEBEURS

met André Kuipers

14 oktober 2014

Hoe belangrijk is de ruimtevaart voor de wetenschap en innovatie in Nederland? Wilt u ervaren hoe het is om 'te zweven door de ruimte'? Laat u dan inspireren door de boeiende levensverhalen van André Kuipers op de Innovatie- en inspiratiebeurs op 14 oktober aanstaande.

Door zijn jarenlange ervaringen in de luchtvaart, is André een autoriteit op het gebied van de allernieuwste ontwikkelingen. Op deze avond neemt hij u mee op zijn reis door de ruimte en vertelt hij over zijn belangrijke missie voor de innovatie.

Aansluitend op de presentatie van André Kuipers kunt u op de beurs meteen kennis maken met een aantal innovatieve bedrijven uit de regio. Tijdens de inspirerende netwerkborrel kunt u tevens gebruik maken van een uitstekend verzorgd buffet.

Het belooft een bijzondere avond te worden. Zorg dat u er bij bent!

PROGRAMMA

17.30 uur	inloop
18.00 uur	opening programma
19.00 uur	lezing door André Kuipers
20.00 uur	beursbezoek, borrel en buffet

Adres HPC Zetten is:
Mammoetstraat 1-3
6671 DL ZETTEN

Dit evenement wordt mede mogelijk gemaakt door de gemeente Overbetuwe.

gemeente Overbetuwe

Deelname is GRATIS voor leden van de OCO en de OKMG
(max. 2 personen per bedrijf) Overige deelnemers: € 40,- (incl. btw) per persoon.

De innovatie- en inspiratiebeurs wordt georganiseerd door Ondernemers Contact Overbetuwe en de Ondernemerskring Midden-Gelderland. U kunt zich aanmelden via de websites.

OCO
Ondernemers Contact Overbetuwe
Telefoon 06 - 513 19 689

Ondernemerskring Midden-Gelderland
Telefoon 06 - 513 60 707

MEER INFO / AANMELDEN

www.oco.nl

www.ondernemerskringmidden-gelderland.nl

DE STIP OP DE HORIZON 04

Samenwerking is het kernbegrip voor ons toekomstig onderwijs. Daarom hebben wij ons jubileum de kernzin 'It takes a village to raise a child' meegegeven. In dit deel van het jubileumboek kijken we vooruit naar een uitdagende en leerzame toekomst.

16. Midden in de samenleving

Wie we willen zijn?

'It takes a village to raise a child', is een oud Afrikaans gezegde waarmee bedoeld wordt dat bij het opvoeden en leren van kinderen alle mensen in de directe omgeving van het kind betrokken zijn. Het is dus de hele gemeenschap uit je omgeving: familie, vrienden, ouders van vrienden, docenten, sportclubs, kinderopvang, die allemaal invloed hebben op de ontwikkeling van kinderen. Ouders dragen niet langer alleen de verantwoordelijkheid voor de opvoeding. De school heeft daarentegen ook niet meer het monopolie op leren. Leren doe je overal en is niet meer gebonden aan tijd en plaats.

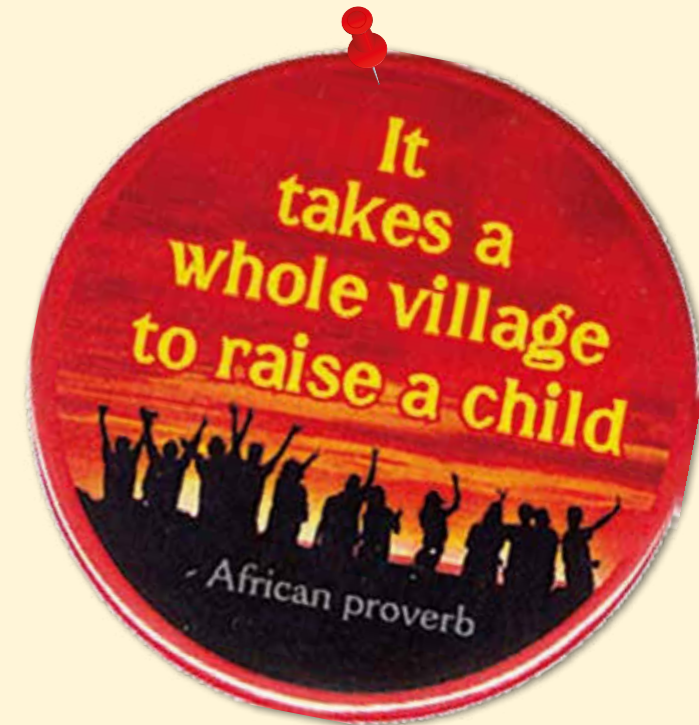
Het HPC is een brede school voor voortgezet onderwijs (VO) met een regionale functie, en dat willen we ook in de toekomst blijven. Op dit moment verzorgen we met 115 medewerkers het onderwijs voor de 1.125 leerlingen. Omdat het HPC zich in een krimpregio bevindt, zal er de komende vijf jaar sprake zijn van een daling in leerlingenaantal. Dit neemt niet weg dat we met elkaar willen blijven werken aan een betekenisvolle, aantrekkelijke school voor leerlingen uit Zetten en wijde omgeving. Om dit te kunnen bereiken is een versterkte verbinding met Zetten en omliggende plaatsen noodzakelijk. Kerngedachte is: "Het HPC heeft betekenis voor de gemeenschap en de gemeenschap heeft betekenis voor het HPC".

Waarom gemeenschapsdenken?

Leren is een wisselwerking. De leerling doet niet alleen schoolkennis op, maar leert ook van zijn omgeving: medeleerlingen, leerkrachten, ouders en vrienden. En de omgeving leert weer van de leerling. Zo kom je samen tot ontwikkeling en groei. Daarom is samenwerkend leren op onze school een belangrijk onderdeel van het onderwijsleerproces.

Ons onderwijs zal vele mogelijkheden van vwo- niveau tot vmbo- niveau blijven bieden. Ons doel daarbij is om het motto 'onderwijs dat je pakt' nog meer vorm te geven. Zowel voor docenten als leerlingen zal er gewerkt worden vanuit de gedachte:

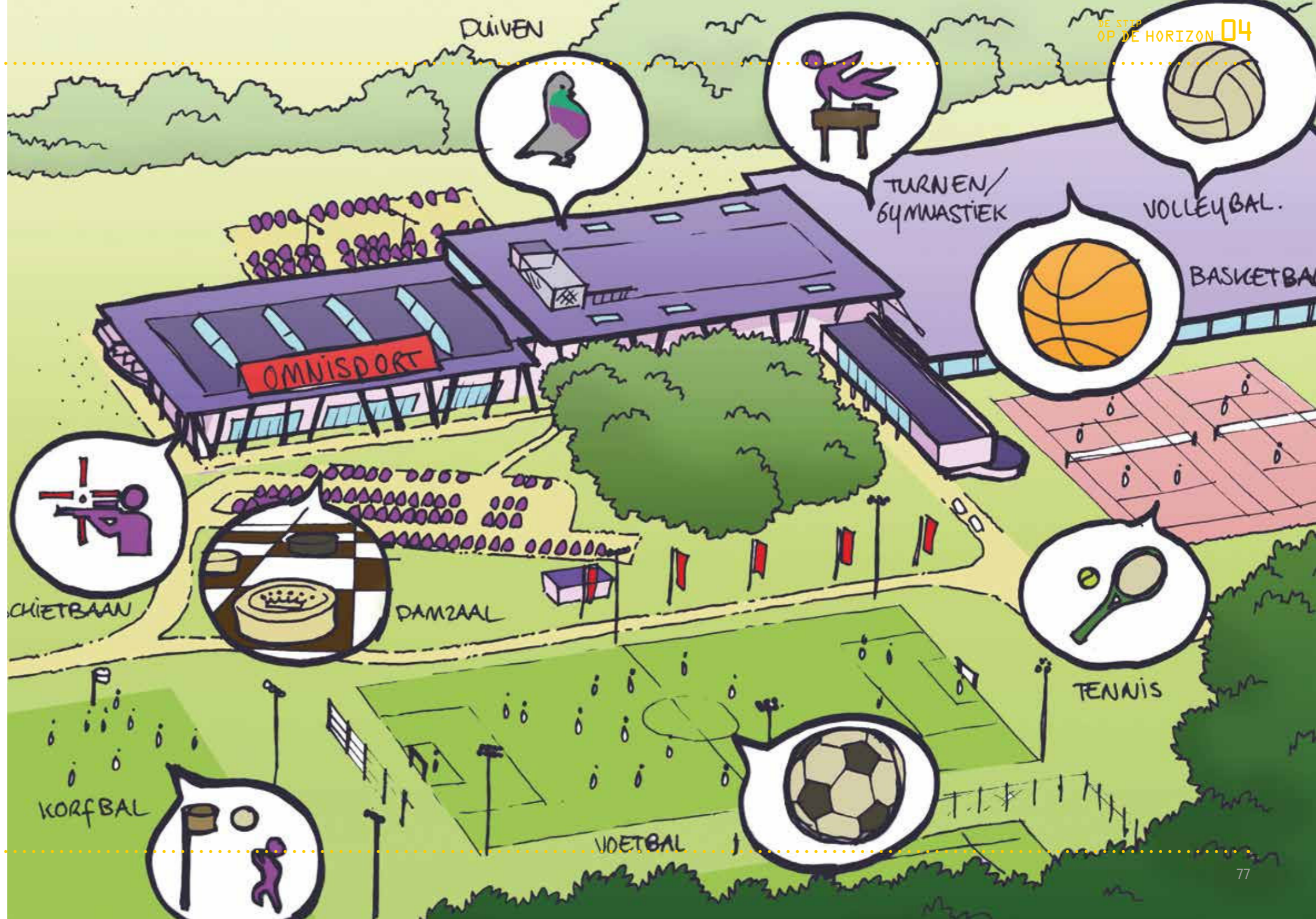
- uitdagingen omarm je
- hindernissen geven je kracht
- inspanningen hoort er altijd bij
- feedback houdt je scherp
- successen van anderen bieden inspiratie

HPC als onderwijs-, sport- en cultuurcampus

Het HPC is een onderwijsinstelling die gehuisvest is in een goed geoutilleerd gebouw. In een samenleving waarin netwerken steeds belangrijker worden, zal de komende jaren nagedacht worden over nieuwe mogelijkheden die een schoolgebouw en een schoolterrein met sportvelden kunnen bieden. Met de komst van de sporthal in 2012 is de eerste stap gezet. Overdag wordt de sporthal gebruikt door de school, in de avonden en de weekenden maken de sportverenigingen gebruik van deze mooie voorziening. In het verlengde hiervan dromen we van het HPC als onderwijs-, sport- en cultuurcampus voor Zetten en wijde omgeving.

Het HPC heeft betekenis voor de gemeenschap en de gemeenschap heeft betekenis voor het HPC.

17. Brugklassers aan het woord

Kunst

Over 4 jaar loop ik naar buiten. Met mijn diploma. Ik heb dan leuke 4 jaar achter de rug. Ik heb dan een geweldige tijd achter de rug, omdat ik heb gekozen voor een kunst profiel.

Jur

Ik op het HPC

Hallo ik ben Bram, ik ben twaalf jaar en ik woon in Herveld. Ik zit op het HPC in klas VIA. Het profiel wat ik heb gekozen is sport. Mijn mentoren zijn mevrouw van Soest en meneer Kyncl.

Mijn eerste schooldag zag er ongeveer zo uit: eerst moest ik naar school fietsen. Ik fietste met een paar vrienden van me. Op de fiets waren we aan het bedenken hoe de dag er ongeveer uit zou zien. De eerste les was muziek van meneer Vlieks. Ik vond deze les heel leuk en ik vond meneer Vlieks ook heel aardig. Na deze les had ik het vertrouwen dat de dag wel goed zou komen. En dat was ook zo, de eerste dag was sneller voorbij dan ik dacht.

Ik zit ongeveer twee weken op deze school en ik vind het nu al leuker dan de basisschool. Ik denk dat na sport, wiskunde mijn lievelingsvak gaat worden omdat ik op de basisschool ook al wiskunde gehad heb en dat vond ik echt superleuk. Ik denk dat ik in het derde jaar het profiel natuur en techniek wil doen.

Bram

HPC

Ik zit nu al een paar weekjes op deze school en ik vind het heel leuk! Het is en gezellige school en ik heb veel vrienden. Ook de leraren vind ik heel aardig. Alleen het huiswerk is wel een beetje moeilijk. Ik heb het meeste namelijk nog nooit gehad. Maar het gaat wel goed. Ik heb wel heel veel zin in de komende jaren op deze school.

Ik wil later actrice worden, dus ik heb gekozen voor kunst en cultuur als profiel. Ik vind het ook heel leuk om te tekenen, handvaardigheid, muziek spelen enz. Op het HPC wordt daar ook veel aandacht aan besteed en dat vind ik fijn. Ik heb heel veel zin in de volgende schoolmusical, waar ik misschien aan mee kan doen.

Joy

Diploma en big smile

Ik zit nu al paar weken op school, ik vind het wel leuk!

Fietsen, zwaretas en docenten, het is allemaal nieuw en lastig.

Ik zit in de klas, met allemaal andere kinderen. ik hoop dat ik over paar jaar, naar huis ga met een diploma en een big smile.

Nynke

Mijn toekomst op het HPC

Ik denk dat mijn toekomst op het HPC leuk wordt, het zal niet altijd meezitten, maar de meeste tijden zal het leuk zijn! Ik kijk er erg naar uit om mijn schooltijd hier te hebben.

Suzanne

HPC rijm

Doordat ik naar het HPC ben gegaan,
krijg ik later een goede baan.

Soms zijn er best wel wat lange schooldagen,
maar ze kunnen mij toch niet weggagen.

Ik kijk naar het examen uit, maar toch doen
we dat weer samen,
en een jaar later heb ik ook nog mijn
motorrijexamen.

Ik denk dat er over 4 jaar een motor voor
mijn neus staat,
en dat iedereen achter op mijn motor naar
m'n werk mee gaat.

Chakib

*Mijn eerste dagen op het HPC.
Hoe waren die?*

Nou, ik kwam hier op school
binnen. Ik dacht meteen: "Wow
wat is het groot". Maar ik vond
het echt zo gaaf. Ik zocht meteen
mijn vrienden. Die had ik binnen
5 minuten gevonden. Samen met
Mnr. Kyncl en Mvr. Van Zoest
gingen we naar lokaal 131. Daar
kregen we allerlei informatie. Over
allerlei dingen maar daarvan is
een verhaal te vinden op de site. Op
de tweede dag moesten we proberen
zelf de weg te vinden. Dat was
lastig. Maar wel leuk. We kregen
onze pasjes en nog veel meer.
Daarna hadden we kamp. Dat
was de eerste week. Tot zover het
verhaal over mijn eerste week.

Maaïke

Het HPC

Hoi ik ben Noek, een nieuwe leerling van het HPC.
Dit is nu mijn 4e week op school. Ik kom uit
Heteren. Ik doe vwo. Het is wel een groot verschil met
de oude school want die was veel kleiner en je had
veel minder huiswerk. Dat is in het begin wel even
schrikken en vooral ook moeilijk, maar na een paar
weken gaat dat wel goed. Want je krijgt hulp van je
mentor en je klasgenoten. Er zijn bijna geen strenge
leraren, ik zeg niet dat ze er niet zijn maar het zijn
er wel weinig. Het fietsen is alleen soms wel een
nadeel, maar daar wen je snel genoeg aan. Het HPC
is een leuke en gezellige school. Tijdens de pauzes
kan je kiezen of je buiten of binnen wil zitten en
het is altijd duidelijk als de lessen weer beginnen.
Dan gaat er namelijk een bel. Je hebt geen last van
andere klassen die hoger zijn. Je kan ook altijd iets
kopen in de kantine. Ook de klastokalen zijn heel
duidelijk en je weet bijna altijd wel waar je naartoe
moet en als je het niet weet loop je gewoon met je
klas mee.

Noek

Sporten

Ik ben Mick Dijkman.
Ik zit op het HPC in
Vla, als profiel heb
ik sport gekozen.
Want ik hou echt van
sporten, het is gewoon
mijn hobby.

Mick

18. Oud-leerlingen kijken naar de toekomst

18.1 Ronald Wassenburg

Toen rector Gijs Beekhuizen mij benaderde om een stukje te schrijven in het jubileumboekje, heb ik er niet lang over nagedacht dit te doen. Zelf heb ik als oud-leerling van de voorloper van het HPC, nog goede herinneringen aan die tijd. Die tijd gaat terug naar de periode 1982 – 1986 toen ik op de Christelijk Mavo Zetten zat. De wereld was voor mij nog klein en overzichtelijk, iedere dag met een leren schooltas vol boeken op de fiets naar school. De exacte vakken gingen mij goed af, de talen waren een stuk ingewikkelder. Van social media hadden we nog geen benul, wel had de thuiscomputer zijn intrede gedaan en keken we naar de wondere wereld van Chriet Titulair die ons de technologische ontwikkelingen liet zien die vandaag de dag een vanzelfsprekendheid zijn geworden.

De wereld was voor mij nog klein en overzichtelijk, iedere dag met een leren schooltas vol boeken op de fiets naar school.

Na de Chr. Mavo ben ik de technische kant op gegaan, de MTS in Ede gevolgd door een paar jaar HTS in Utrecht. Al snel rolde ik het familiebedrijf in, dat gevestigd was in de schuur achter het woonhuis in Wely. Het bedrijf was enige jaren eerder opgericht door mijn vader en vond haar oorsprong in de metaalbewerking en fijnmechanische techniek. Het was ook de tijd dat de Nederlandse ziekenhuizen met de eerste kijkoperaties begonnen. Kijkoperaties worden uitgevoerd met een endoscoop die via de natuurlijke lichaamsopeningen in de maag, longen of darmen kan komen. Door deze technologie werden ingewikkelde chirurgische operaties voorkomen met een veel voorspoediger herstel van de patiënt tot gevolg. De endoscoop was echter niet te ontsmetten met de traditionele methoden en daar moest iets nieuws voor bedacht worden. Dit was precies het gat in de markt waar wij insprongen. Er werd een speciale wasmachine bedacht voor endoscopen. Mijn

rol in die ontwikkeling lag vooral in de automatisering en softwarekant van het product.

Later heb ik het familiebedrijf samen met mijn broer overgenomen. Inmiddels bestaat Wassenburg Medical bv. 32 jaar en heeft het bedrijf zich volledig gespecialiseerd in de reiniging en desinfectie van flexibele endoscopen. In Dodewaard aan de Edisonring staat het hoofdkantoor waar de productontwikkeling, een deel van de productie en logistiek plaats vindt. Daarnaast staat er een fabriek in Hanoi, Vietnam en zijn er vestigingen in België, Frankrijk, Duitsland, Engeland en Ierland. Er zijn ruim 300 mensen werkzaam in de Wassenburg groep waarvan ongeveer 130 in Dodewaard. De ontwikkeling van zo'n bedrijf gaat natuurlijk niet vanzelf, je moet een beetje geluk hebben maar vooral ook doorzettingsvermogen om alle tegenslagen te overwinnen. Je leert veel tijdens je carrière en je komt er ook achter dat zaken die je vroeger niet zo belangrijk

Hou vast en zet door dan ligt er een mooie toekomst in het verschiet.

vond, in mijn geval de talen, ineens het middel worden om te communiceren met mensen waar ook ter wereld. Meneer Versteeg, docent Duits van de Chr. Mavo, had dus toch gelijk. Elk jaar komen er duizenden jongeren van de Nederlandse scholen af om de stap te maken naar de maatschappij. Veel daarvan komen in de Nederlandse bedrijven terecht en hebben dus ook betekenis voor de toekomst van die bedrijven. Vroeger was het voor een Nederlands bedrijf in de maakindustrie vanzelfsprekend dat je alles in Nederland maakte. Dat is totaal veranderd en ook wij hebben een fabriek in Vietnam staan. Azië is de werkplaats van de wereld geworden. Desondanks liggen er nog bijzonder veel kansen en mogelijkheden voor jeugd in Nederland. In Vietnam laten wij het eenvoudige montagewerk doen, het specialistische werk en productontwikkeling

vindt echter allemaal plaats in Dodewaard. Hiervoor zijn deskundige mensen nodig met een goede opleiding en kennisniveau. Betrokkenheid, verantwoordelijkheid en betrouwbaarheid zijn hierbij centrale waarden.

Ik heb een mooie tijd gehad op de Chr. Mavo in Zetten en heel veel van wat ik daar geleerd heb ook nodig gehad tijdens mijn carrière. Aan de jongelui de nu elke dag met hun rugzakje op, soms met zin en soms met tegenzin, naar het HPC gaan wil ik graag meegeven: probeer een richting te vinden die je leuk vindt en waar vraag naar is, pak dat met passie op, stel je zelf een doel als een stip aan de horizon, hou vast en zet door dan ligt er een mooie toekomst in het verschiet.

Ronald Wassenburg

Meneer Versteeg, docent Duits van de MAVO, had dus toch gelijk!

18.2 Lisa Lens

“Is het niet gek om nu collega te zijn van je leraren van toen?”, is een vraag die ik zeer regelmatig beantwoord. Natuurlijk is dat gek, maar daarnaast ook ontzettend leuk. Het is een soort van kijkje achter de schermen om als oud-leerling nu les te mogen geven op het HPC. Ik heb hier immers pas vijf jaar geleden mijn diploma behaald. Ik ervaar nu wat lesgeven is en heb er meer respect voor gekregen. Ik spreek daarom met trots over mijn bijzondere baan die ik met onwijs veel plezier beleef en nog vele jaren voort wil zetten op het HPC.

Naast alle ‘oudere’ collega’s zijn er ook aardig wat jonge collega’s. We noemen onszelf dan ook wel ‘jonkies’. Je trekt als leeftijdsgenoten toch makkelijker naar elkaar toe, waardoor er regelmatig met elkaar wordt afgesproken en geborreld om ook na het werk de gezelligheid voort te zetten. Met deze mensen moeten we het de komende jaren gaan maken, onze toekomst op het HPC. Heel wat jaren liggen in het verschiet om ons te ontwikkelen en te excelleren, want wat is er nu mooier dan met elkaar het HPC steeds een beetje beter te maken? Een toekomst op het HPC klinkt zo ver weg, maar voor je het weet zijn we een paar jaar verder en zijn er stiekem al heel veel dingen veranderd.

Het onderwijs is in de afgelopen jaren al steeds een beetje veranderd. Denk aan passend onderwijs, daar waar we allemaal mee bezig moeten zijn. Elke leerling verdient een plek en wij als docenten moeten er voor zorgen dat dit de juiste

is. Wij ‘jonkies’ hebben tijdens onze opleiding veel meegekregen over het passend onderwijs, wat wij in de toekomst steeds meer moeten gaan toepassen in de praktijk. Adaptief onderwijs speelt hierbij een grote rol. Adaptief onderwijs gaat uit van verschillen tussen leerlingen en stemt het onderwijs af op de behoefte van de leerling. De visie hier achter is dat leerlingen beter leren als de leerstof op de interesses van de leerlingen is afgestemd. Het onderwijs wordt wat mij betreft alleen maar aantrekkelijker. Als we het hebben over de interesses van leerlingen, dan is ICT een mooi voorbeeld. Over een aantal jaar zal er op het gebied van ICT weer veel ontwikkeld zijn, waardoor het leren alleen maar leuker wordt. Als ‘jonkies’ zijn we opgegroeid in een wereld met computers, smartphones en interactieve leermiddelen, waardoor we

geïnteresseerd zijn en blijven in deze technieken. Natuurlijk moeten we innoveren, want meegaan met de tijd is toch wel een van de belangrijkste dingen om het onderwijs aantrekkelijk en vol variatie te houden. Een toekomst op het HPC met meer afwisseling in de lessen en meer aandacht voor samenwerken. De eigen verantwoordelijkheid en het zelfvertrouwen moeten zoveel mogelijk worden gestimuleerd. Laten we ook vooral de drie basisbehoeftes van de mens niet vergeten; competentie, relatie en autonomie. Hoe beter we antwoord geven op de drie basisbehoeftes, hoe beter het onderwijs bij de leerling past. Onze toekomst op het HPC ziet er uitdagend, maar ook zeker mooi uit. We gaan er samen voor zorgen dat de leerling centraal blijft staan binnen het leren en dat wij ze, op welke innoverende manier dan ook, voorbereiden op de complexe maatschappij.

Lisa Lens
Docent Nederlands

Onze toekomst op het HPC ziet er uitdagend, maar ook zeker mooi uit!

18.3 Nanne de Ru

Terugkijken naar je middelbare school verleden is een verraderlijk iets. Enerzijds is er het genoegen van de vele goede herinneringen die naar boven komen, aan fantastische momenten, epische feesten, eindeloze zomers en vriendschappen. Anderzijds ook de gedachtes over momenten in je puberale leven die je achteraf eigenlijk niet goed bij jezelf vind passen en je eigenlijk het liefst negeert in het verhaal over hoe je bent gekomen waar je nu bent.

'It's not about the goal, it's about the journey' is een bekend motto. In de afgelopen jaren heb ik als tijdverdrijf tijdens het vele reizen voor mijn werk een hele reeks (auto)biografieën gelezen. Het begon ooit met de biografie van Paul Verhoeven, een van mijn jeugdhelden als geestesvader van RoboCop. Daarna volgde Churchill, Houdini, Albert Speer en Stanley Kubrick. Als je een ding leert van biografieën is het dat hoe episch de journey soms ook lijkt, des te gedetailleerder de biografie, des te meer de journey volstrekt onlogisch lijkt en aan elkaar hangt van tegenstrijdigheden.

Zo ook in mijn geval. Want als ik terugkijk naar mijn loopbaan vanaf het HPC zie ik allereerst een geweldige rit, waarin het lijkt dat het volstrekt logisch is dat ik als vwo'er, die havo-handvaardigheid als extra eindexamen vak deed om zo meubels en maquettes te kunnen maken, uiteindelijk een architectenbureau heb opgericht met vestigingen in Rotterdam, Beijing en Copenhagen. Maar als ik inzoom zijn er toch veel vreemde dingen gaande.

Nu zijn er regels van NIX, zeggen alle tieners JA tegen MDMA en vliegen de leerlingen al snapchattend met easyjet naar de werkweek bestemming i.p.v. met de Betuwe Express!

Het belangrijkste is het leren omgaan met zowel je eigen beperkingen als ook je passies en ambities, het vormen van vriendschappen en liefdes en het testen van je houding in een samenleving in het klein. 22 jaar na het afstuderen aan het HPC ben ik heel erg blij dat ik nog steeds verbanden heb die me aan die belangrijke jaren binden!

houding in een samenleving in het klein. 22 jaar na het afstuderen aan het HPC ben ik heel erg blij dat ik nog steeds verbanden heb die me aan die belangrijke jaren binden: de sterke vriendschap van onze band Mort Subite

Neem bijvoorbeeld Duits. Op het HPC haatte ik dat vak werkelijk, ondanks de zeer sympathieke leraren. Waarvan er een, Gosse de Boer, ook nog een classic car fan was. Maar mijn zeer sterke puberale afkeer van het vak kwam tot volle wasdom door de lesmethode uit 1955 die destijds nog werd gehanteerd. Ik deed er alles aan om niet in de les te verschijnen en haalde niet hoger dan een 4 geloof ik. Desondanks doe ik nu veel zaken in Duitsland en heb er enorm veel plezier in om in het Duits te vergaderen. Een natuurtalent met naamvallen ben ik nog steeds niet, maar sympathiek vinden ze mijn 'Rudi Carell Duits' wel. Een ander voorbeeld is economie. Zo snel mogelijk laten vallen omdat ik echt niet het nut van bedrijfskunde in kon zien. Ik wilde vooral kunstenaar en ontwerper worden... Nu is het uitdenken en ontwerpen binnen complexe financiële business-cases mijn hobby en groei ik mijn bedrijf op een uitgekiende economische strategie.

Dus wat hebben die jaren op het HPC dan bijgedragen aan waar ik nu sta in het leven? Wellicht was het niet zozeer de inhoud van de vakken, want uiteindelijk leer je dat wel als je wilt. Het belangrijkste is, achteraf gezien, het leren omgaan met zowel je eigen beperkingen als ook je passies en ambities, het vormen van vriendschappen en liefdes en het testen van je

(trekt nog steeds volle zalen), de vriendschap met oud-docent Peter Boekwijt en natuurlijk de fijne herinneringen aan mijn lieve moeder Maaïke de Ru (oud-docent Frans), die helaas in 2003 is overleden.

De vrijheid die wij genoten op het HPC, zoals het kiezen van je eigen pakket, roken in de soos, het organiseren van kerstspelen en feestavonden met alcohol door de P.E.E.V. is niet meer. Want nu zijn er regels van NIX, zeggen alle tieners JA tegen MDMA en vliegen de leerlingen al snapchattend met easyjet naar de werkweek bestemming i.p.v. met de bus van de Betuwe Express. Iedere tijd heeft zo zijn eigen beperkingen en vrijheden. Intussen is mijn oudste zoon 10 en gaan we over een paar maanden de eerste info avonden van scholen in Rotterdam af. Waar ik op zal letten? Of de ontwikkeling van de leerling centraal staat in de school, of ze met passie hun talen aanbieden (liefst met verouderde Duitse methode), of ze prachtige handvaardigheid- en muziekl lokalen vol met instrumenten hebben, of je er de ruimte krijgt om je pad en passie te vinden. Of je er de vrijheid kan vinden om jezelf tot bloei te laten komen. **Kortom, of de school iets wegheeft van het HPC.**

Nanne de Ru

It's not about the goal, it's about the journey!

Colofon

Hendrik Pierson College
Mammoetstraat 1-3
6671 DL Zetten
T 0488 - 451544
E administratie@hpcnet.nl
I www.hpc-zetten.nl

Redactie

Gijs Beekhuizen
Helen de Bruijn
Met dank aan allen die een (tekst)bijdrage hebben geleverd.

Ontwerp

Puntwee Visuele communicatie, Elst

Drukwerk

DrukwerkCentrum Leijser, Huissen

25 jaar
HPC Zetten